

Sex. Ecologies

Utstillingen *Sex Ecologies* er resultatet av et toårig samarbeidsprosjekt mellom Kunsthall Trondheim og The Seed Box, et kollaborativt internasjonalt program ved Linköping universitet i Sverige med fokus på miljøhumaniora.

Sex Ecologies utforsker kjønn, sex og seksualitet i en økologisk kontekst. Utstillingen tar utgangspunkt i troen på at miljømessig og sosial rettferdighet går hånd i hånd. Gjennom en transdisiplinær tilnærming kritiserer utstillingen forståelser av natur, kjønn, seksualitet og rase som søker å objektivisere og naturalisere dem. For eksempel har «naturstridige lover» blitt brukt for å kriminalisere skeiv seksualitet, noe som fortsatt er tilfelle mange steder.

Disse normene rettferdiggjøres med evolusjonære narrativer som kun tillater heteroseksuell reproduksjon. Alt som ikke passer inn under denne normen, anses som usunt, skittent eller «fordervet». Samtidig har naturen siden den europeiske opplysningstiden blitt idealisert som et sted som tilhører en primitiv fortid, eller gjort til handelsvare, et sted vi kan sanke det miljøaktivisten Jason W. Moore kaller «billig natur». Likeledes sier Leanne Betasamosake Simpson, forfatter og musiker fra Michi Saagiig Nishnaabeg¹, følgende om kolonister: «Dere bruker kjønnslig vold for å fjerne urfolk og deres etterkommere fra deres eget land, dere fratar planter- og dyreverdenen handlingskraft, og dere forvandler aki (landet) til ‘naturressurser’ til bruk og gagn for hvite mennesker». Disse normene har vist seg å ha katastrofale konsekvenser for både mennesker og dette som vi kaller naturen.

Utstillingen viser nye bestillingsverk av ni kunstnere, laget spesielt for utstillingen. Kunstnerne har deltatt jevnlig i online-møter for å diskutere verkene sine med utstillingens kuratorer og med hverandre. Med i prosessen var et rådgivende utvalg som de kunne utveksle og «krysspollinere» tanker og idéer med. Utvalget bestod av forskere fra The Seed Box program og den lokale konteksten i Trondheim, fra felt som kjønnsstudier, miljøhumaniora, kommunikasjon og

3

1 En First Nation hvis hjemland er området som også er kjent som Sør-Ontario i Canada.

urfolksstudier. Denne metodikken er uvanlig i gruppeutstillinger, da kunstnerne vanligvis arbeider individuelt og først møter hverandre på utstillingsåpningen.

Verkene som ble til gjennom denne prosessen, tar for seg surrogati² og graviditet hos menn, forbindelsen mellom en Svart jentes hår når hun entrer voksenlivet og røttene til trær, økologisk BDSM³ med toksisitet og mikroplast, produktiv kontaminering hos østers, mytologi rundt Havets Mor på Grønland, forbindelsen mellom en menneskekropp og Nidelva i en tilstand av *láiibmat* («å flyte» på nordsamisk), et interaktivt flerartig dansegulv, safoufruktens handelsruter fra Kamerun til franske forsteder, samt pålemarkene som gnafset seg i gjennom Kristoffer Columbus' skip som avkoloniserende agenter.

Kunstverkene viser at *Sex Ecologies* ikke er én ting, men mange. Her regnes naturen som bortenfor det naturlige, og det biologiske flyter over i det syntetiske. Kropper består av materie like mye som ånd og lyst. Mytologi møter *hxstory*⁴, menneskehår omformes til trerøtter, og plast har reproduktiv handlingskraft.

Transdisiplinære arbeider som bygger en bro mellom kunst, miljøhumaniora og diverse andre fagområder, kan hjelpe oss med å skape en bedre verden for mennesker og mer-enn-mennesker. *Sex Ecologies* setter søkelyset på utenom-menneskelig nytelse og affekts frigjørende rolle i vår samtidige økologiske æra, der naturen er langt fra naturlig. Det omfatter det biologiske, det teknologiske, det sosiale og det politiske. I *Sex Ecologies* møtes begjær, eros og omsorg i en dans med kjød, marker og ånder.

•

Det offentlige programmet for utstillingen er kurert av senteret for kunst, kunnskap og samfunn, RAW Material Company, fra Dakar i Senegal. Programmet, som er et fire dagers festivalsymposium, bygger videre på RAW Material Companys tidligere prosjekt

Who Said It Was Simple (2014 og pågående), som diskuterer seksuelle forskjeller og lhbtqi-rettigheter i Senegal og Afrika i dag.

Programmet finnes på slutten av denne brosjyren.

•

En bok utgitt med The MIT Press byr på nye bestillingstekster fra fagfeltene kunst, kjønnsstudier, miljøhumaniora, vitenskap- og teknologistudier og urfolksstudier, så vel som eksisterende visjonære tekster. Publikasjonen vil ytterligere kontekstualisere forskningen og plante et frø for videre arbeid på feltet. Boken kan kjøpes på Kunsthall Trondheim og i vår nettbutikk.

- 2 Surrogati er prosessen der en kvinne bærer frem et barn for en annen person som overtar foreldreretten når barnet er født.
- 3 BDSM er erotisk bondage, dominans, sadisme og masokisme som utføres med samtykke.
- 4 Denne alternative stavemåten av history markerer et mer inkluderende perspektiv som anerkjenner bidrag fra kvinner, transpersoner og ikke-binære personer, og som ikke kun fremhever det dominante seiersnarrativet, men gir rom for flere stemmer.

The exhibition *Sex Ecologies* is the result of a two-year collaborative project between Kunsthall Trondheim and The Seed Box, a collaborative international program hosted by Linköping University in Sweden that focuses on environmental humanities.

Sex Ecologies explores gender, sex, and sexuality in the context of ecology. The exhibition is founded in the belief that environmental and social justice go hand in hand. Through a transdisciplinary approach, the exhibition critiques understandings of nature, gender, sexuality, and race that attempt to objectify and naturalize them. For example, “laws against nature” used to criminalize queer sexuality, and in many places still do. These norms are justified through evolutionary narratives exclusively permitting heterosexual reproduction. Everything that does not fit this norm is considered unhealthy, polluted, or “degenerate.” At the same time, nature since the European Enlightenment has been idealized as a place pertaining to a primitive past, or commodified as a site of extraction of what the environmental thinker Jason W. Moore calls “cheap nature.” Similarly, the Michi Saagiig Nishnaabeg¹ writer and musician Leanne Betasamosake Simpson says of colonizers: “You use gender violence to remove Indigenous peoples and their descendants from the land, you remove agency from the plant and animal worlds, and you reposition *aki* (the land) as ‘natural resources’ for the use and betterment of white people.” These norms have proven detrimental to humans and to the thing we call nature alike.

The exhibition presents newly commissioned works by nine artists made specifically for the exhibition. The artists participated in regular online meetings to workshop their artworks with the exhibition curators and with each other. The process was accompanied by an advisory board for cross-pollination composed of researchers of The Seed Box network and from the local context of Trondheim, from disciplines like gender studies, environmental humanities, communications, and Indigenous studies. This methodology is unusual for group exhibitions, where artists mostly work alone and do not meet until the opening.

1 A First Nation whose homelands are in the area also known as southern Ontario, Canada.

The works resulting from this process address surrogacy² and male pregnancy, the connections between the hair of a Black girl as she is coming of age and the roots of trees, ecological BDSM³ with toxicity and microplastics, productive contamination in oysters, mythologies centered on the Greenlandic mother of the sea, the connectivity between a human body and the Nidelva river while *láibmat* (drifting in North Sámi language), an immersive multispecies dancefloor, the trade routes from Cameroon to the banlieues of France of the safou fruit, or the shipworms eating away at Christopher Columbus’s ships as decolonial agents.

The artworks show that *Sex Ecologies* is not one thing, but many. Here, nature is considered as beyond the natural and the biological rubs up against the synthetic. Bodies are composed of matter as much as of spirit and desire. Mythology meets *hxstory*⁴, human hair morphs into tree roots, and plastics have reproductive agency.

Transdisciplinary work bridging art, environmental humanities, and various other fields can help us create better worlds for humans and nonhumans. *Sex Ecologies* highlights the emancipatory role of pleasure and affect beyond the human in our current ecological era, where nature is far from natural. It includes the biological, the technological, the social, and the political. In *Sex Ecologies*, desire, eros, and care dance with flesh, worms, and spirits.

The program is available at the end of this guidebook.

•

The public program for the exhibition is curated by the center for art, knowledge, and society RAW Material Company from Dakar, Senegal. Conceived as a

2 Surrogacy is the process of a woman carrying a baby for someone else who, after the child is born, obtains custody and guardianship.

3 BDSM refers to the consensual erotic acts of bondage, dominance, sadism, and masochism.

4 This alternative spelling of history signifies a more inclusive perspective that acknowledges the contributions of women, trans people, and non-binary people, and that embraces not only the dominant narratives of victories but a plurality of voices.

four-day long festival-symposium, the program builds on RAW Material Company's previous project *Who Said It Was Simple* (2014 and ongoing) discussing sexual difference and queer rights in Senegal and Africa today.

A book co-published with The MIT Press presents newly commissioned texts from the fields of art, gender studies, environmental humanities, science and technology studies, technology studies, and Indigenous studies, alongside visionary existing texts. The publication further contextualizes the research and plants a seed for future work in the field. The book is available at Kunsthall Trondheim and in our online shop.

Jes Fan

Mother of Pearl 東

Mother of Pearl 方

Mother of Pearl 之

Mother of Pearl 珠

Hong Kong kalles ofte Østens perle (Pearl of the East), et kallenavn gitt regionen av dens tidligere britiske kolonialister. Hong Kong pleide å være en liten fiskerlandsby og har en lang historie med perleoppdrett som strekker seg over tusen år. Dette er byen hvor kunstneren vokste opp og anser som hjem.

Sammen med forsker og professor Yan Wa-tat fra Hong Kong University så vel som med lokale fiskerlandsbyer, har Jes Fan implantert fire kinesiske tegn, hvor hver staver navnet «Østens perle» i den innfødte perleøstersen, *Pinctada fucata*. Når østersene støter på disse fremmede implantatene, produserer de flere lag med perlemor og omhyller teksten i et lag av dikroisk substrat, noe som resulterer i at perlemoret bærer avtrykket av dette kolonialistiske kallenavnet. Kunstneren ønsker å forstå grensen mellom renhet og forurensende stoffer, og produktivitet og forurensning. Når og hvordan anser vi forurensning som produktivt? Og når blir forurensende stoffer ettertraktet?

Ved å få perleøstersene til å produsere perlemor rundt de kinesiske tegn for «Pearl» (珠), «Of» (之), «The» (方), «East» (東) i Hong Kong, undersøker Jes Fan disse spørsmålene, og gransker dem spesifikt i relativasjon til Hong Kongs kolonialistiske fortid og nåværende identitet.

Jes Fan, *Mother of Pearl* 之, 2021, color print on satin, 76,2×127 cm.
Photo: Iris Poon. Courtesy the artist and Empty Gallery

Jes Fan

Mother of Pearl 東

Mother of Pearl 方

Mother of Pearl 之

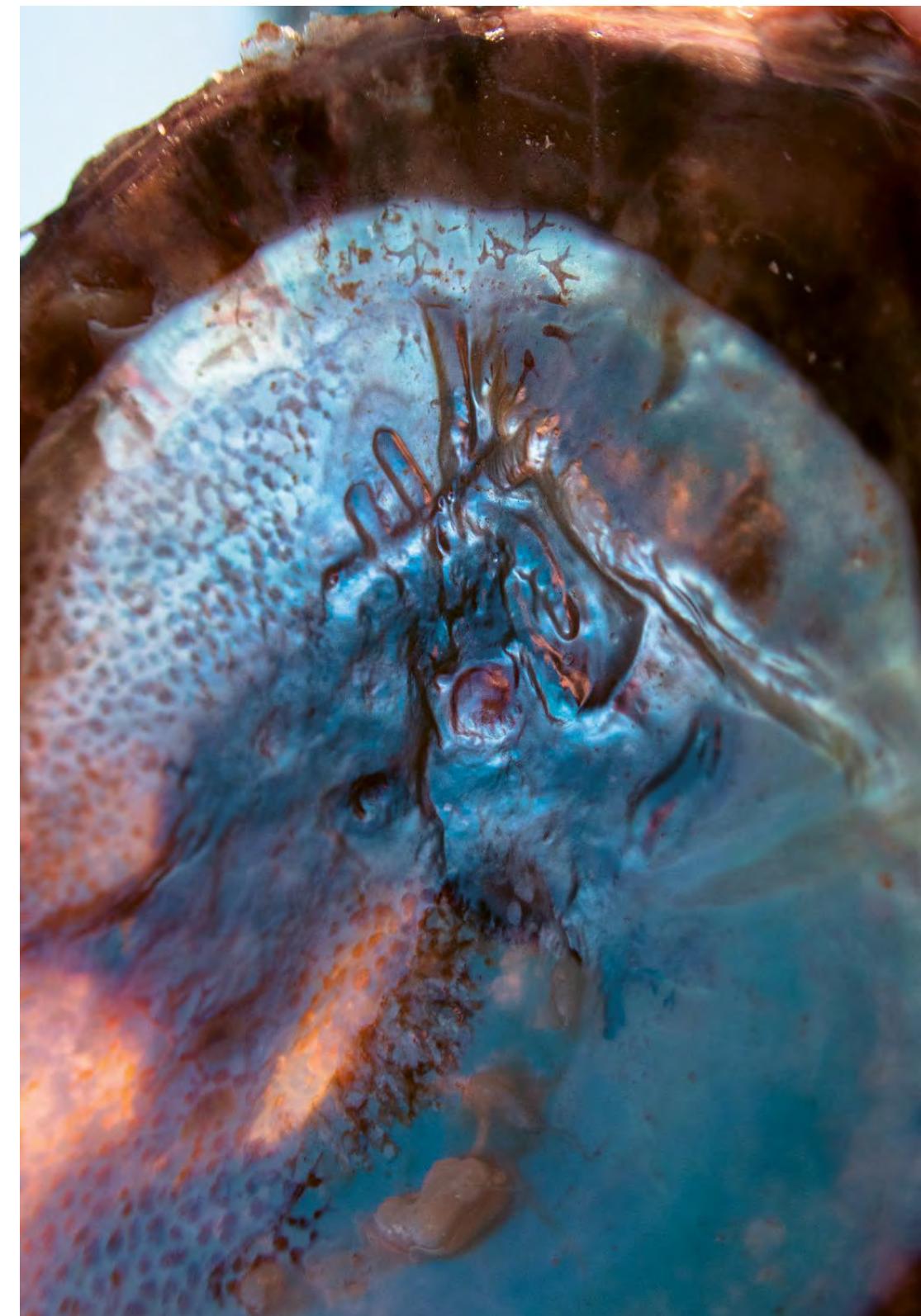
Mother of Pearl 珠

Hong Kong is often called the Pearl of the East, a sobriquet given to the region by its former British colonisers. Hong Kong used to be a small fishing village and had a long history of pearl farming spanning more than a thousand years. This is the city where the artist grew up and considers as home.

Working with researcher Professor Yan Wa-tat from Hong Kong University as well as local fishing villages, Jes Fan has implanted four Chinese characters, each spelling the moniker "Pearl of the East" into the native pearl oyster, *Pinctada fucata*. As the oysters encounter these foreign implants, they produce layers of nacre and shrouding the text in a layer of wet dichroic substrate, resulting in a mother of pearl bearing the imprint of this colonial moniker. The artist desires to understand the line drawn between purity and pollutant, productivity and contamination. When and how do we consider contamination as productive? And when do pollutants become desirable?

By having the pearl oysters producing mother of pearl around the Chinese

characters for "Pearl" (珠), "Of" (之), "The" (方), "East" (東) in Hong Kong, Jes Fan probes at these questions, and examines them in specific relation to Hong Kong's colonial past and current identity.

Jes Fan, *Mother of Pearl* 珠, 2021, color print on satin, 76,2×127 cm.
Photo: Iris Poon. Courtesy the artist and Empty Gallery

Pedro Neves Marques and HAUT, *The Ovary*, 2021, 16 mm film transferred to video, 5'. Surround sound.
Courtesy the artists and Galleria Umberto di Marino

Pedro Neves Marques *The Ovary*

Pedro Neves Marques' film *The Ovary* (2021) tar for seg surrogati og manlig graviditet. Den sensoriske kortfilmen er abstrakt og poetisk, og forener bilder av rullende bølger med budskap risset inn i bladene på en aloeplante og opptak av en kvinne hos en gynekolog. Ved å overhøre en telefonsamtale mellom to venner finner vi ut at et par homofile menn skal få barn ved hjelp av en kvinnelig surrogat. Vennen som hører nyheten, reagerer med overraskelse, for motsatte ikke kvinnen som nå bærer mennenes barn, det å bli gravid? *The Ovary* tar for seg kompleksiteten rundt surrogati, biomedisinsk assistert graviditet, kjønnsnormer og homonormativitet¹, samtidig som den spekulerer rundt reproduksjonens fremtid. Filmen stiller spørsmål ved klassismen og rasismen som gjør seg gjeldende i surrogatiøkonomien, som i stor grad er avhengig av arbeidskraften til fattige og rasediskriminerte kvinne-kropper. Et radikalt alternativ legges frem av Sophie Lewis, forfatteren av boken *Full Surrogacy Now*, som foreslår at svangerskap ikke utkontrakteres, men deles blant mange, utover familieenheten. Hvilken fremtid kan vi se

for oss dersom forhold ikke er transaksjonelle eller definert av familiebånd, men om ansvar og omsorg deles på artsnivå, og utover disse?

Sammen med filmen stiller Neves Marques ut en samling nye dikt. Diktene er et utgangspunkt til kunstnerens siste prosjekt som fører sammen vampyrer, kjønnsinkongruens, science fiction og autofiksjon. Selv om vampyrer pleier å representere libidinale lengsler, henspiller Neves Marques' tekster til deres asekuelle reproduksjon. Tekstene fremstiller det vampyriske bittet som et symbol på blodsband utenfor kjernefamilien – selvvalgte familier utover alder, kjønn eller seksuell identitet. I tillegg til dette forflytter diktene vampyrene til det ytre rom, kanskje om bord et romskip, på jakt etter en tvillingplanet til Jorden. I verdensrommet er det tross alt alltid natt og vampyrer lever for evig.

Pedro Neves Marques *The Ovary*

Pedro Neves Marques's film *The Ovary* (2021) addresses surrogacy and male pregnancy. The sensorial short film is abstract and poetic, merging imagery of rolling waves with messages carved into the leaves of an aloe plant and footage of a woman at a gynecologist. By overhearing a phone call between two friends, we learn that a couple of gay men are having a baby with the help of a female surrogate. The friend who hears about the news reacts in surprise, since wasn't the woman who is now carrying the men's baby opposed to being pregnant? *The Ovary* addresses the complexities of surrogacy, biomedically aided pregnancy, gender norms, and homonormativity¹, while speculating on the future of reproduction. The film raises questions about the classism and racism present in the surrogacy economy, which largely relies on the labor of poor and racialized women's bodies. A radical alternative is proposed by Sophie Lewis, the author of the book *Full Surrogacy Now*, who suggests for gestation not to be outsourced but shared among many, beyond the family unit. What futures can we imagine if

relationships are not transactional or defined by family ties, but responsibilities and care are shared at a species level, and beyond?

Together with the film, Neves Marques is exhibiting a series of new poems. The poems are a starting point to their most recent project that brings together vampires, gender non-conformity, science fiction, and autofiction. While vampires tend to represent libidinal desires, Neves Marques' writing alludes to their asexual reproduction. The texts propose the vampiric bite as a symbol for blood ties outside the nuclear family—chosen families beyond age, gender, or sexual identity. On top of this, the poems displace vampires out into space, perhaps aboard a spaceship, in search of a twin planet Earth. After all, in space it's always night and vampires live forever.

Pedro Neves Marques and HAUT, *The Ovary*, 2021, 16 mm film transferred to video, 5'. Surround sound.
Courtesy the artists and Galleria Umberto di Marino

¹ Homonormativity assumes that the norms of heterosexuality should be replicated among queer people. It also often excludes trans and non-binary people.

Margrethe Pettersen *Láibmat*

Margrethe Pettersen inviterer publikum til å la seg bli omfattet av en symbolsk vannmasse. Vann er kilden til alt liv, og verket springer ut i fra kunstnerens kroppslike utforskning av elven som er forbundet med etableringen av Trondheim by. I arbeidsprosessen besøkte kunstneren Trondheim for å flyte i Nidelva. Verkets tittel, *Láibmat*, betyr «å flyte» på nordsamisk. I lydinstallasjonen kan man høre feltoppak av at Pettersen flyter oppå og under Nidelven mens hun forsiktig joiker¹ og nynner til elven.

For kunstneren henger alle verkene hennes sammen: i hvert verk ligger potensialet og fremtiden til det neste – som treets åringer eller vekststriper. *Láibmat* bygger på den kroppslike erfaringen fra kunstnerens langvarige og pågående prosjekt *Remembering with Rivers* (2020–), med Richard Sveen, hvor de skal undersøke og å bli kjent med Oslos ti elver gjennom ti år.

For Pettersen er det å lytte en omsorgshandling. Det å virkelig lytte til noe annet krever respekt, sårbarhet, og tid: det å gi sin tid, det å anerkjenne likeverd ved å la organismer og landskap få tale på egne vilkår, og gi tid til å lytte til det som

fyller luften og forstå det som eldgamle skapningers visdom. Det begynner med landskapet, hvor elven kan sees som like viktig som en søster. Det handler ikke kun om det å lytte til det som kan høres ved lyd, men også til rytme, tempo og smak. Det å la seg flyte på og i elva handler også om en form for sensuell, respektfull overgivelse: å finnes i hennes tempo, å bli beveget av henne. Hud mot vann.

Margrethe Pettersen *Láibmat*

Margrethe Pettersen invites the audience to be embraced by a symbolic body of water. Water is the source of all life, and this work emerges from the artist's bodily exploration of the river associated with the establishment of the city of Trondheim. In the work process, the artist visited Trondheim in order to float in the river Nidelva. The title of the work, *Láibmat*, means "floating" in Northern Sámi. In the sound installation you can hear field recordings of Pettersen floating atop of and under the Nidelva while gently joiking¹ and humming to the river.

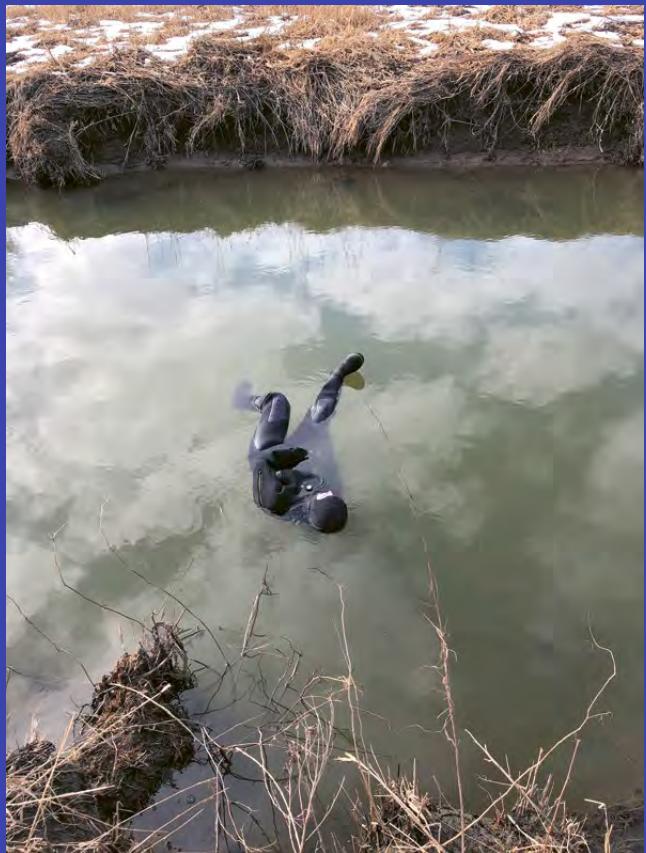
In the mind of the artist, all her works are connected: in every piece lies the potential and the future of the next—like the year rings or growth lines of a tree. *Láibmat* builds upon the bodily experience of the artist's long-running and ongoing project *Remembering with Rivers* (2020–), with Richard Sveen, where they examine and get to know the ten rivers of Oslo over the course of a decade.

To Pettersen, hearing is an act of caring. Really listening to something else requires respect, vulnerability, and time. It involves giving one's time; it involves acknowledging equality by allowing organisms and

landscapes to speak on their own terms; and it involves recognising that what fills the air is the wisdom of ancient creatures. It begins with the landscape, and with its sister, the river. It involves attending not simply to what can be heard, but also to its rhythm, tempo, and taste. Allowing oneself to float on and in the river is a form of sensual and respectful surrender: existing at her tempo, being moved by her. Skin against water.

Margrethe Pettersen, process image, 2021, video still.
Courtesy the artist

Margrethe Pettersen, *Drifting*, 2021.
Photo: Richard Sveen. Courtesy the artist

Margrethe Pettersen, *Láibmat*, 2021, embroidery on silk,
dimensions variable. Courtesy the artist

Jessie Kleemann
Sassuma Arnaa/
When the Ravens Speak/
Sassuma Arnaa Waiting/
Tulukkat Qaqortippata
When the Ravens Turn White/
Above and Beyond/
Naqqami naqqaniippa,
Is the deep in the deep?

Jessie Kleemanns videoverk kretser rundt kunstnerens samtal med den grønlandske mytiske skikkelsen *Sassuma Arnaa*, Havets Mor. *Sassuma Arnaa* hersker over alt maritimt liv i inuitenes mytologi, og er kjent under mange navn og fra ulike historier i Canada og på Grønland. Felles for historiene er at hun beskytter skapningene i havet og setter regler for inuitenes liv, deres jakt og spirituelle enhet. Myten om *Sassuma Arnaa* forteller om smerten og sorgen mennesket har påført henne gjennom grådighet, forurensning og forsøpling av havet, og hvordan hun straffer menneskene med uår og dårlig fiske. I dette videoverket blir publikum presentert for havet og de forestilte grønlandske skogene, hvor kunstneren reflekterer over tid, den smelteende isen og minnene om ravnene fra *Sassuma Arnaas* drømmer.

I sine performeran- der Kleemann ofte elementer og objekter med direkte tilknytning til grønlandsk tradisjon

og natur. Utover gulvet i utstillingen har hun bragt med seg ulike elementer som knyttes til sanseminner: fargepigmenter, kaffegrut, parfymeflasker, stener og sand fra Trondheim, og tørket fisk fra Grønland.

Kleemanns praksis er meditativ og drømmeaktig. Hennes intuisjon og forestillingsevne følger det grønlandske landskapet. Tekstene på veggen i utstillingsrommet behandler drømmer som tid og rom. De forteller om ravnene, *tulukkat*, som flyr over den grønlandske himmelen i forsøk på å snakke til menneskene. Stemmene deres bærer gjennom luften, hvis mennesket bare klarer å lytte. Slik introduseres publikum til inuitenes ordtak «når ravnene blir hvite» – der ravnene ses som bærere av endringer er på vei, men som ennå er ukjente for oss.

Jessie Kleemann, *Tulukkat Qaqortippata When the Ravens Turn White*, 2021, ink and pencil on paper, 245×150 cm. Courtesy the artist

Jessie Kleemann, *When the Ravens Speak*, 2021,
ink on paper, 245×150 cm. Courtesy the artist

Jessie Kleemann
*Sassuma Arnaa /
When the Ravens Speak /
Sassuma Arnaa Waiting /
Tulukkat Qaqortippata
When the Ravens Turn White /
Above and Beyond /
Naqqami naqqaniippa,
Is the deep in the deep?*

Jessie Kleemann's video installation revolves around the artist's conversations with the Greenlandic mythical figure *Sassuma Arnaa*, the Mother of the Sea. *Sassuma Arnaa*, who goes by many names and is known from various stories from Canada and Greenland, rules over all maritime life in Inuit mythology. In all the stories about her she protects the creatures in the sea, and sets the rules for Inuit living, their hunting and spiritual unity. The myth of *Sassuma Arnaa* speaks of the pain and sorrow humankind has inflicted on her through greed, pollution, and the littering of the ocean, and of how she punishes people for their misdeeds with famines and poor catches. In this video installation, the audience is introduced to the seas and imagined forests of Greenland, where the artist reflects upon time, the melting ice and memories of ravens in the dreaming time of *Sassuma Arnaa*.

In her performances, Kleemann often uses elements and objects with a direct link to Greenlandic tradition and nature. Scattered on the floor of the exhibition are various elements associated with sensory memories: colour pigments, coffee grounds, perfume bottles, rocks, and sand from Trondheim, and dried fish from Greenland.

Kleemann's practice is meditative and dreamlike. Her intuition and imagination follow the Greenlandic landscape. The texts on the walls of the exhibition space treat dreams as time and space. They tell of the ravens, *tulukkat*, flying across the Greenlandic sky, attempting to talk to humans. Their voices carry through the air, if only people are able to listen. The audience is introduced to the Inuit saying "When ravens turn white" – which sees the ravens as harbingers of changes coming yet still unknown to us.

Alberta Whittle *Bottom Power*

Pålemark, også kjent som havets termitter, har slukt og fortært menneskekonstruerte trestrukturer på havet i lang tid – selv romerne forsøkte å beskytte seg mot pålemarken gjennom å påføre et belegg med tjære og bek på skrogene på sine fartøy. Pålemarkens appetitt var den direkte årsaken til at to av fartøyene til den italienske oppdageren Kristoffer Columbus falt fra hverandre og sank til bunnen i St. Ann's i Jamaica på hans fjerde og siste oppdagelsesreise.

I *Bottom Power* ser Alberta Whittle på pålemark som en samarbeidspartner og dekolonialistisk aktør som har aktivt grepet inn i og gjort motstand, med eller uten vilje, mot fremmarsjen av europeisk imperialisme ved at den slapp sin hunger løs på treverket til skipene som muliggjorde kolonialiseringen av Karibia, der kunstnerens familie kommer fra.

Kunstnerens undersøkelser av pålemarken begynte med hennes undring om den kan føle nytelse. Pålemarken – et buet, gjennomsiktig virvelløst dyr – kan vokse seg alt fra et par centimeter til en meter. På grunn av sin ustoppelige sult og evne til å penetrere seg gjennom trestrukturer ved å fortære dem,

har den vært fryktet i flere hundre år.

I hennes undersøkelser av nytelse, flytende kjønn og paringsritualer, samarbeidet Whittle med dr. Reuben Shipway, en marinebiolog som jobber på University of Portsmouth. Pålemarken har evnen til å befrukte seg selv og til å produsere en hel koloni av avkom på en enkel treplanke. Den kan til og med rekruttere larver, velge å skifte kjønn og pare seg uendelig.

Verket er en feiring av de organismene som kan sees som anti-kolonialistiske agenter. Verket anerkjenner og gjør tydelig det faktum at marginaliserte grupper aldri har gitt sitt samtykke til å bli dominert av flerfoldige maktstrukturer under slaveri og i dets etterdønninger. Pålemarken blir her et sensuelt bilde på makt nedenfra og opp.

Alberta Whittle, *Smoke and Mirrors*, 2021, digital collage, 65x90 cm. Courtesy the artist and Copperfield London

Alberta Whittle *Bottom Power*

Shipworms, also known as the termites of the ocean, have devoured and consumed human-made wooden structures at sea for a long time—even the Romans tried to protect themselves from the worms by coating the hull of their vessels with layers of tar and pitch. The appetite of the shipworm was the main reason why two of the vessels of the Italian explorer Christopher Columbus fell apart and sank to the bottom of St. Ann's Bay in Jamaica on his fourth and final voyage.

In her work, Alberta Whittle looks at the shipworm as a collaborator and decolonial agent that has actively intervened and resisted, willingly or unwillingly, the advance of European imperialism by unleashing its hunger on the woodwork of the ships that enabled the colonialization of the Caribbean, where the artist's family originates from.

The artist's exploration of the shipworm began with her wondering if it can feel pleasure. The shipworm—a curved, transparent invertebrate—can grow anywhere from a couple of centimetres to a metre long. Due to its insatiable hunger and ability to penetrate its way

through wooden structures by devouring them, it has been feared for centuries.

In her research into pleasure, fluid genders, and mating rituals, Whittle collaborated with Dr. Reuben Shipway, a marine biologist working at the University of Portsmouth. The shipworm is able to impregnate itself and to produce a whole colony of offspring on a single wooden board. It can even recruit larvae, choose to change gender, and mate indefinitely.

The work is a celebration of small organisms as anti-colonialist agents. Recognising and illustrating the fact that, during slavery and in its aftermath, marginalised groups have never given their consent to being dominated by multifarious power structures, the shipworm here becomes a sensual symbol of bottom-up power.

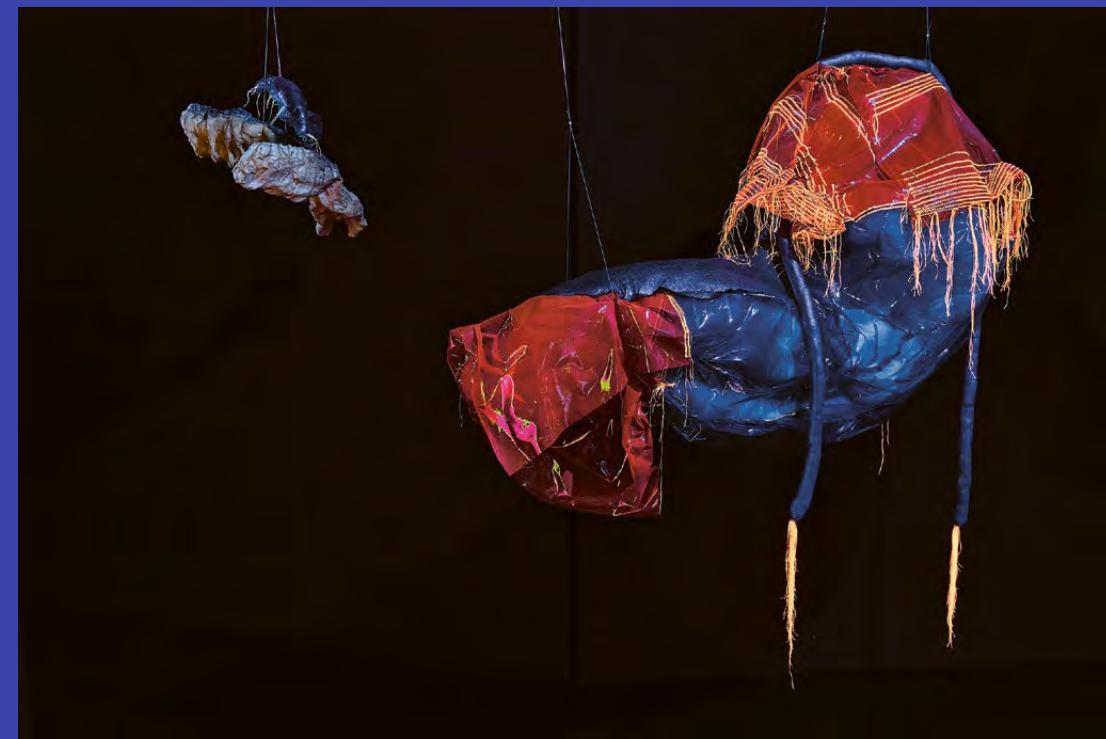
Alberta Whittle, *Dreaming Other-ways*, 2021, digital collage, 65x90cm. Courtesy the artist and Copperfield London

Anne Duk Hee Jordan
*The Worm-Terrestrial,
Fantastic and Wet*

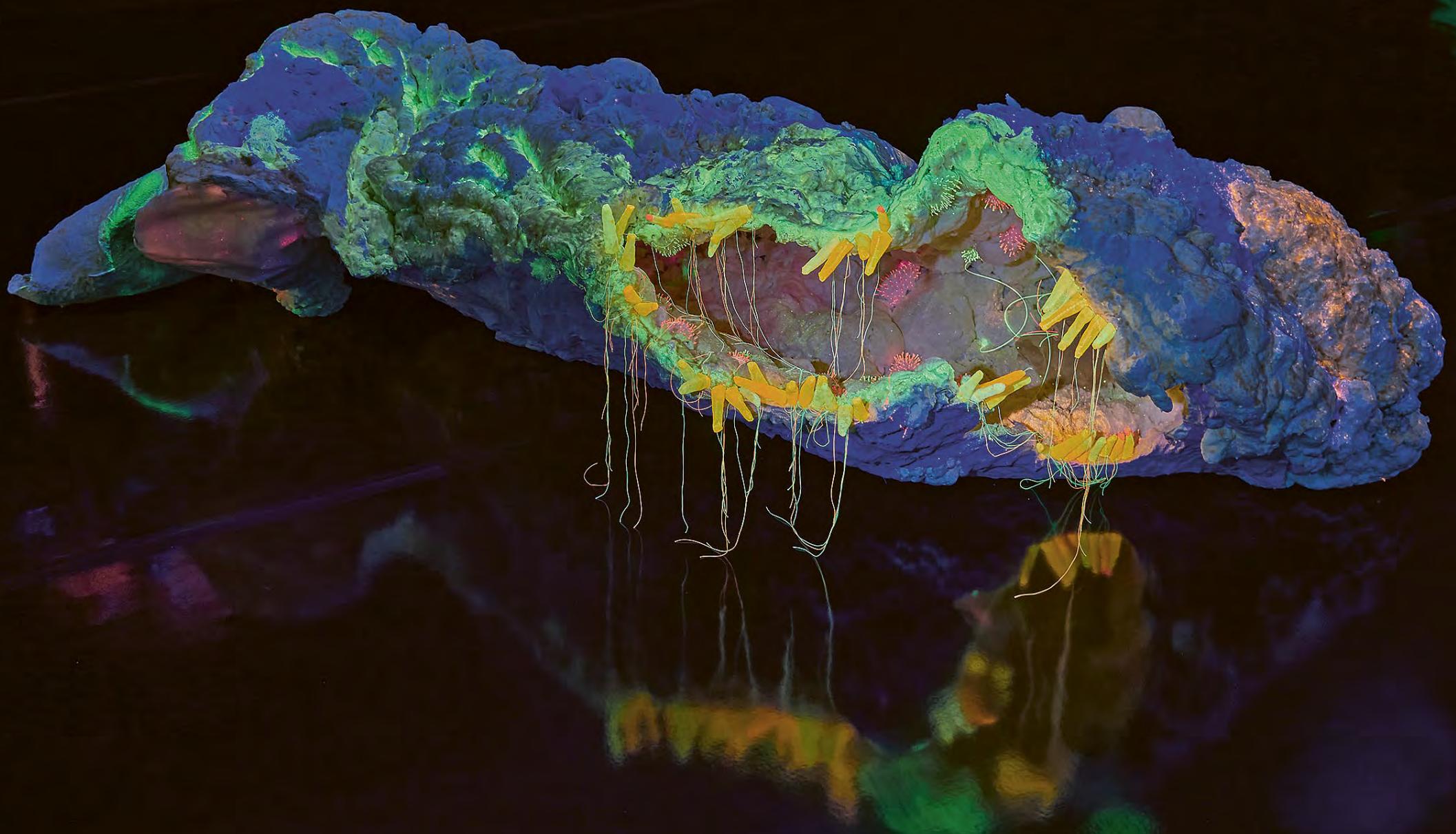
Anne Duk Hee Jordan er kunstner, kokk og terapeut hvis verker omfatter marint liv, biologi, ernæring, seksualitet og reproduksjon. Hun er fascinert av hermafroditiske flatormer, sjøsnegler med engangskjønnsorganer eller sjøpølser som kan støte ut innvollene sine som en forsvarsmekanisme. De omsluttende installasjonene hennes innbyr oss til å trå inn i et rom som ligner en tunnel, en orm, en tarm eller kanskje et dansegulv. Her møter vi ulike hybridkapninger som er både teknologiske og organiske, både kulturelle og kjemiske. I dette flerartsuniverset er vår tilstedeværelse én av mange i et felles økosystem der vi utvikler oss sammen med andre vesener. Jordan henter inspirasjon fra den feministiske filosofen Donna J. Haraway, som siden 1980-tallet har på en inngrifende måte forvandlet vår forståelse av hva som regnes som naturlig og kulturelt ved å oppløse disse skillene. Slik Haraway ser det, er vi kyborg, eller sammensatte vesener, som påvirker hverandre både på en mikroskopisk og en planetær skala. Jordans installasjon maner oss ut på dansegulvet sammen med disse utallige skapningene, og inviterer oss til å hengi oss til deres fantastiske annerledeshet så vel som til våre dype forbindelser.

Anne Duk Hee Jordan
*The Worm-Terrestrial,
Fantastic and Wet*

Anne Duk Hee Jordan is an artist, chef, and therapist whose work embraces marine life, biology, nutrition, sexuality, and reproduction. She is fascinated by hermaphroditic flatworms, sea slugs with disposable sex organs, or sea cucumbers who, as a defense mechanism, can eject their intestines. Her immersive installation invites us to enter a space that resembles a tunnel, a worm, a gut, or perhaps a dancefloor. Here, we encounter various hybrid creatures that are both technological and organic, both cultural and chemical. In this multispecies universe, our presence is one of many in a shared ecosystem where we evolve together with other critters. Jordan takes inspiration from feminist philosopher Donna J. Haraway, who since the 1980s has deeply transformed our understanding of what is considered natural and cultural by dissolving these divides. In Haraway's vision, we are cyborgs, or composite critters, co-affecting one another on microscopic as well as planetary scales. Jordan's installation prompts us to enter the dancefloor with these numerous beings, and invites us to indulge in their fantastic otherness as well as in our deep connections.

Anne Duk Hee Jordan, *Evangelista*, 2021, sculpture, 66×145 cm.
Photo: Jacoppo Falsetta. Courtesy the artist

Anne Duk Hee Jordan, *Clam Extravaganza*, 2021, sculpture, 75×220×103 cm. Photo: Jacoppo Falsetta. Courtesy the artist

Ibrahim Fazlic *The Tingly Room*

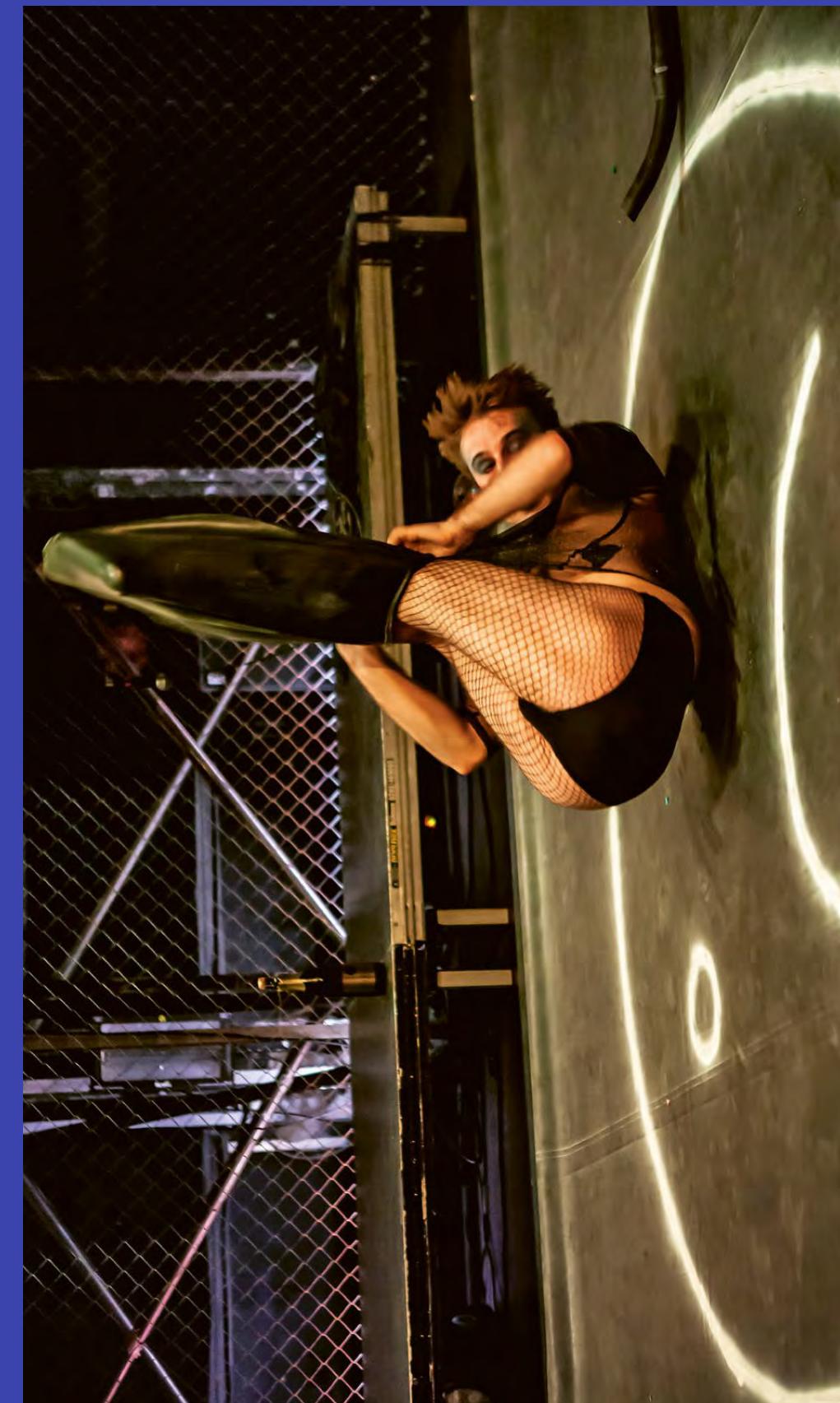
I sitt verk trekker Ibrahim Fazlic publikum inn i mørket, inn i et lateksdekket darkroom som omslutter kroppen. Lateks utvinnes fra gummitrær og er et nedbrytbart materiale. Slik er latekkskonstruksjonen i en kontinuerlig forråtnelsesprosess. Fordi kroppene våre skiller ut karbondioksid, forgiftes miljøet i lateksrommet når kroppene våre befinner seg der inne. Kroppen som bærer av gift utforskes videre av kunstneren gjennom å spekulere i hvordan mikroplasten som vi får i oss, gjennom for eksempel maten vi spiser, skader oss.

Inne i darkroomet presenteres publikum for et ASMR-lydverk via øretelefoner. ASMR, eller, autonom sensorisk meridianrespons, er et YouTube-fenomen der lytteopplevelser trigger en kilende, prikkende følelse som sprer seg fra hode og nakke, og forplanter seg utover i kroppen.

En dominatrix mikroplastsirene kaller lytteren tilbake til havbunnen for å råtne, hvor mikroplasten kan gjenoppstå i sin opprinnelige form som olje.¹ Menneskelig utvinning har revet mikroplast fra sitt moderland som den nå lengter tilbake til. Vi påtvang mikroplasten vår agens, og som konsekvens vender

mikroplasten seg mot oss: Dens ønske er å penetrere og gjennomsyre oss for å forgifte oss. Mikroplasten vil ha våre körper. Vi må dø for den. Mikroplastens opphav var massegravene av skapninger som bodde på jorden lenge før menneskets tidsalder. De vil lage en ny massegrav med våre mikroplastpenetrerte kropper, la jorden tygne oss ned. Etter flere millioner år vil trykket ha omgjort oss begge til olje. Først da vil mikroplasten være tilbake i sin opprinnelige kropp i moderlandet.

Lateks i utstillingen er behandlet slik at den ikke er giftig.

Ibrahim Fazlic, *prty lyf*, 2019, performance. Photo: Hanna Fauske. Courtesy the artist

Ibrahim Fazlic, *prtly lyf*, 2019, performance.
Photo: Hanna Fauske. Courtesy the artist

Ibrahim Fazlic
The Tingly Room

Ibrahim Fazlic draws the audience into darkness, inviting them into a latex-covered darkroom. Latex is tapped from rubber trees and is a bio-degradable material. Thus, all latex is in a continuous process of decomposition. Because our bodies exude carbon dioxide, the environment in the latex room is polluted when our bodies enter it. The body as a carrier of poison is explored by the artist through speculation into how the microplastics that we ingest, for instance through the food we eat, harm us.

Inside the darkroom, the audience is introduced to an ASMR sound installation through headphones. ASMR, or Autonomous Sensory Meridian Response, is a YouTube phenomenon where certain sounds trigger a tickling, tingling sensation starting at the head and neck and spreading throughout the body.

A dominatrix microplastics siren calls the listener back to the seabed to rot, where the microplastics can be resurrected in their original form as oil.¹ Human extractivism has torn microplastics away from their motherland, to which they are now yearning to return. We forced our own agency upon microplastics, and, in consequence, they are now turning

against us: their desire is to penetrate and permeate us, in order to poison us. The microplastics want our bodies. We must die for them. The origin of microplastics was the mass grave of creatures who lived on Earth long before the age of humans. They seek to create a new mass grave with our microplastics-penetrated bodies. Let the earth weigh us down. After millions of years, the pressure will have turned us all into oil. Only then will the microplastics have returned to their original body in the motherland.

The latex in the exhibition has been treated and is non-toxic.

Anna Tje

Supernova Fruits, I'm So Glad You Chose Me

Anna Tjes verk er en kjærlighetserklæring til safoufrukten. For Tje vekker safoufrukten, eller «afrikansk pære», minner fra besøk i morens hjemland Kamerun og samtidig om kolonialisering, deportasjon og kroppslig traume. Kunstneren skaper en forbindelse mellom vestens interesse for safou, som en «eksotisk frukt», og fetisjeringen av Svarte kropper. Den objektiveringingen kan være en direkte årsak til kroppslige og nedarvete traumer.

Importen og videresalget av frukten på provisoriske markeder som på Château Rouge i Paris, hvor kamerunske og kongolesiske kvinner selger frukten ulovlig, er utgangspunktet for Tjes prosjekt om å helbrede og vise omsorg for den traumatiserte kroppen og ta tilbake agens. Safoufruktens kjerne er et gjennomgangstema i Tjes praksis. Kjernen er essensiell for vekst, liv og overlevelse. For kunstneren er frukten og kjernens egenskaper også referansepunkt i hennes workshopspraksis. Sammen med andre skeive Svarte kvinner i afrofeministiske miljøer søker hun å styrke samhold og omsorg for Svarte kropper. I sine deltagerbaserte workshoper leder Anna Tje gateaksjoner

med mål om å spre safou skulpturer i det offentlige rom, hun arrangerer fruktrensing og smaksritualer så vel som hagearbeid med fokus på såing og diskuterer temaer som kunstneren assosierer med frukt fra det globale sør, som matpolitikk, en dekolonialistisk økologi i praksis, immigrasjon, nytelse og skeivhet.

Verket *The Core* (2021) består av sitteputer som sammen utgjør en sofakonstruksjon formet som en safoukjerne. Som et tegn på samhold gjennom matrilinearitet og aktivisme mellom generasjoner kommer kunstneren til å donere en prototype av dette verket til safouselgerne.

I utstillingen inviteres publikum til å sette seg på disse sitteputene for å forme et kor, en solidaritet som aktiviserer en takknemlighetsgest og som setter fokus mot safouselgerne. Tjes sitteputer er omgitt av keramikkskulpturer av safoufrukten i 1:1 størrelse. Kunstneren har også skapt et lydverk sammen med Ibruji, en samarbeidspartner over mange år, som spilles gjennom en 45rpm LP-plate som har tittelen *Supernova Fruits*. Her introduseres lytteren til lyder fra markedene i Château Rouge, opptak fra hennes workshops og utdrag fra hennes dikt «Safou Lover».

Anna Tje
Supernova Fruits, I'm So Glad You Chose Me

Anna Tje's work is a declaration of love for the safou fruit. To Tje, the safou, or “African pear,” evokes memories of visits to her mother’s native country of Cameroon, while at the same time being a constant reminder of colonialization, deportation, and bodily trauma. The artist creates a connection between Western interest in safou as an “exotic fruit” and the fetishization of Black bodies. This objectification can be a direct cause for bodily and inherited traumas.

The import and sale of the fruit at makeshift markets, such as in Château Rouge in Paris, where Cameroonian and Congolese women sell the fruit fugitively, is the starting point for Tje’s project to heal and care for the traumatised body and reclaim agency. The core of the safou fruit is a recurring theme in Tje’s works. The core is essential to growth, life, and survival. For the artist, the properties of the fruit and its core are also points of reference in her workshop practice. Together with other queer Black womxn¹ in Afrofeminist circles, she seeks to strengthen solidarity and care for Black bodies. In her participatory workshops, she leads street actions aimed

at scattering safou sculptures in the public space, she hosts fruit purification and tasting rituals as well as gardening session focusing on seeding, and she discusses topics she associates with fruits from the Global South, such as food politics, a decolonial ecology in praxis, immigration, pleasure, and queerness.

The piece *The Core* (2021) consists of floor cushions that together form a sofa-construction shaped like a safou core. As a symbol of unity through matrilineality and activism across generations, the artist will donate a prototype of this piece to the safou sellers. In the exhibition, the audience is invited to sit on these floor cushions to form a chorus, a solidarity that activates a gratitude gesture and opens up mindfulness on safou-sellers. Tje’s cushions are surrounded by ceramic sculptures of the safou fruit in 1:1 size. The artist has also composed a sound-piece with long-time collaborator Ibruji, which is played on an 45rpm vinyl record titled *Supernova Fruits*. Here the listener is introduced to sounds from the markets of Château Rouge, recordings from her workshops, and her “Safou Lover” poem.

Unripe safou on its tree near the Tekibongo primary school,
Ngobilo, Cameroon, May 2021

Anna Tje, *Supernova Fruits*, 2021, vinyl cover.
Design: Anna Tje and Mateusz Pitala. Courtesy the artist

Okwui Okpokwasili

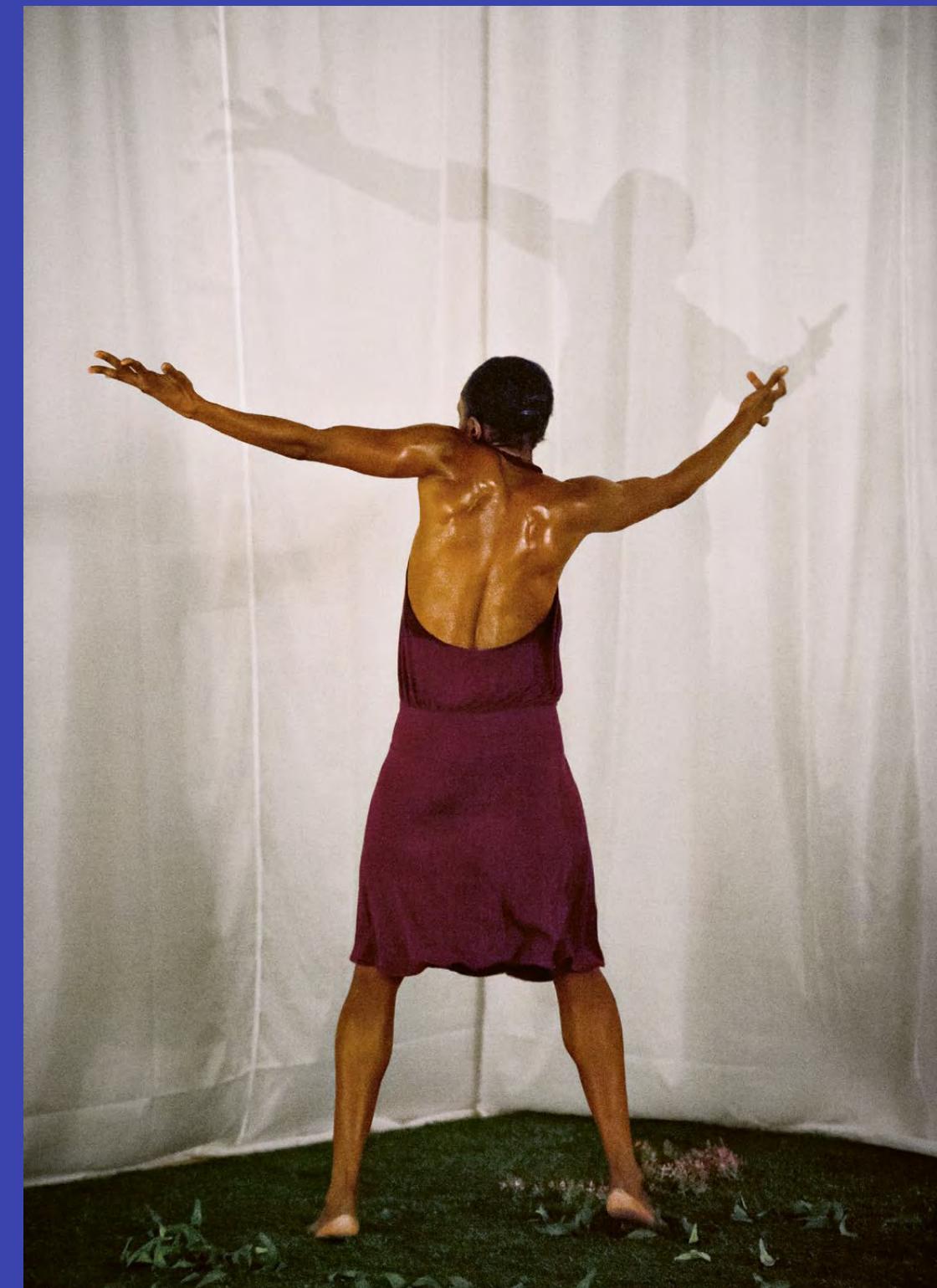
Repose without rest without end

Okwui Okpokwasili er en danser og koreograf som ofte samarbeider med filmskaperen Peter Born. Okpokwasilis nye video- og lydinstallasjon tar utgangspunkt i kunstnerens fremføring *Adaku's Revolt*. Dette nye verket dreier seg om en ung Svart jente som idet hun vokser til, avviser pålagte skjønnhetsstandarder. Hun slutter å rette ut håret som en vegring mot smerten og skaden påført av kjemiske produkter og varme rettetenger brukt for å temme uregjerlige krøller. I denne nye videoinstallasjonen trekker Okpokwasili sammenligninger mellom Adakus hår og trerøtter. Jentas vegring blir et uttrykk for motstand som kunstneren bruker til å trekke sammenligninger til trær, hvis frø ble fraktet i håret til rømte slaver. Disse opprørshandlingene forplantet seg videre i nettverk, ikke ulikt måten trær kommuniserer på gjennom omfattende rotssystemer under bakken. Historier og frø føres videre gjennom utallige generasjoner av mennesker og vegetasjon som avviser traumer samtidig som de feirer og formidler motstandskraft. Installasjonen akkompagneres av et lydspor som er både forstyrrende og fortryllende på samme tid, sentrert rundt Okpokwasilis stemme.

Okwui Okpokwasili

Repose without rest without end

Okwui Okpokwasili is a dancer and choreographer who often works with filmmaker Peter Born. Their new video and sound installation takes its point of departure in Okpokwasili's performance *Adaku's Revolt*. This new piece pivots on a young Black girl who, as she is coming of age, rejects imposed beauty standards. She stops straightening her hair in refusal of the pain and damage created by chemical straighteners and hot irons used to tame unruly curls. In this new video installation, Okpokwasili draws connections between Adaku's hair and tree roots. The girl's refusal becomes a vehicle of resistance from which the artist draws connections with trees whose seeds were transported by fugitive slaves in their hair. These acts of resistance reproduced networks not unlike the way trees communicate through extensive root systems underground. Stories and seeds are passed on through multiple generations of humans and vegetation, refusing trauma and while reproducing and celebrating resilience. The installation is accompanied by a soundtrack that is simultaneously haunting and enchanting, centered on Okpokwasili's voice.

Okwui Okpokwasili, *2 Bronx Gothic 2*, Danspace Project, Performance Space New York, 2014. Photo: Ian Douglas. Courtesy the artist

Okwui Okpokwasili, *Sitting On A Man's Head*, 2020, performance. Photo: Tony Turner. Courtesy the artist

Sex Ecologies forsamlinger

Kuratert av RAW Material Company, et senter for kunst, kunnskap og samfunn som fremmer kunstnerisk og intellektuell kreativitet i Afrika.

Dette programmet er en samling av venner fra RAWs utvidede, globale økosystem, med hvem vi vil utforske mulighetene for fornyelse av de emosjonelle og fysiske båndene mellom menneske, stein, sand, gress, vann og mer.

Fra vårt perspektiv i Dakar, Senegal, på vestkysten av Afrika, ser vi dette programmet som en mulighet til å støte tilbake mot kolonialistiske og industrielle brudd som har posisjonert naturen som en engangsressurs. Iboende i denne posisjonen er giftigheten som rasisme, patriarkatet og homofobi fører med seg, og som gir form til en metastaserende plyndring og krenkelse av alle veseners kropper og sinn. Det afrikanske kontinentet, vårt hjem, har i århunder vært et sted for slike angrep, men det har også vært et sted som har bevart ikke-kartianske verdenssyn slik at de har overlevd. I dette brakkvannet, er det mye å hente.

Vi henvender oss mot rom fylt av vitalitet og erotikk som man kan finne i kunstverkene for å avbrekk og for å forestille oss, sammen med utstillingen *Sex Ecologies*, hvordan vi kan bedre forstå og gjenvinne vår symbiose med den mer-enn-menneskelige verden. I dette programmet har vi holdt fokuset på metodologier og praksiser som beveger seg forbi og mot eurosentrisme, som forankrer seg selv og svømmer i virkelighetene til mangroven, en rosa elv, eller bord med tørkede bløtdyr. Paneldiskusjoner, filmvisninger og performerar vil sammen gi gjenklang på tvers av flere erfaringsplan.

Torsdag, 9. desember

Kl. 18.00–21.00
[Utstillingsåpning]

Kl. 19.00
[Performance ved kunstner, koreograf og danser Okwui Okpokwasili]

Det offentlige programmet ved *Sex Ecologies* vil åpne i bevegelse gjennom Okwui Okpokwasilis multidisiplinære performance som er i dialog med utstillingens tematikk.

Fredag, 10. desember

Kl. 15.00–16.30
[Filmvisning av *Causality Dilemmas* (2014) av kurator og kunstner Gabi Ngcobo, med etterfølgende samtale]

Gjennom å adressere ytringsfrihet, seksualitet og homofobi tilbyr denne filmen et spirituelt kart av menneskers følelser og lengsler i Afrika med Senegal i fokus.

Kl. 17.30–19.00
[Musikalsk performance av kunstner, forsker og samfunnsarrangør Anna Tje aka Nyum Supernova] Anna Tje utforsker intimitet, traumer og Svarte kroppars motstand, og undersøker mytologier i forhold til skeiv erotisme

Lørdag, 11. desember

Kl. 14.00–15.30
[Kuratorisk panel om *Sex Ecologies* med teamene fra Kunsthall Trondheim, The Seed Box, RAW Material Company, og utstillingens kunstnere]

Det kuratoriske teamet ved *Sex Ecologies* og de deltagende kunstnerne vil drøfte tematikkene og verkene i utstillingen og offentlig program, så vel som prosessen bak prosjektet.

Kl. 16.00–16.30

[Høytlesning av utdrag fra *Can Planting Trees Tell an Alternative Art History?* ved kurator og skribent Serubiri Moses]

Serubiri Moses spør om hvordan alternativ kunsthistorie kan skrives slik at kampene til Svarte kvinner og mennesker fra LGBTQ+-miljøet kan bli bragt tilbake i sentrum.

Kl. 16.30–18.00

[Panel *Plants as reproducers of stories*]

I dette panelet vil kurator Natasha Givwala og kunstnerne Uriel Orlow og Otobong Nkanga utforske planter i forbindelse med kolonisering, globalisering og forbrukersamfunnet.

Kl. 19.00–20.00

[Sound session med Elin Már Øyen Vister]

Kl. 20.00–22.00

[DJ-sett med DJ IDA VIE]

Med stor kjærlighet for vinyl er platebaggen hennes fyllt opp med house, jazz, spacedisco, world & afrobeats. Hun er daglig leder ved musikkaren Tyven i Trondheim.

Søndag, 12. desember

Kl. 10.30–17.00

[Panel *Shell(ter)*]

Fra cafeer hvor man kan selv hente ut perlen fra østersonen i Hong Kong til vestafrikanske markeder, med hjelp av kooperativ av somaliske fiskere og den varme sanden på Venice Beach, vil vi i denne paneldiskusjonen med kollektivene Zheng Mahler og Cooking Sections følge sjøskjellenes liv og deres kjøttfulle interiør som et sted som materialiserer og berører ved spørsmål om identitet, seksualitet, makt, forurensning og verdi.

Kl. 13.00–13.30

[Høytlesning ved writer Yemisi Aribisala]

Gjennom å spore det personlige og kulturelle gjennom sensuelle reiser fra kjøkkenet til spisebordet, utforsker skribent Yemisi Aribisala hvordan makt, sex og kjønn utøves – og utfordres – i den personlige sfæren.

Kl. 13.30–13.45

[Filmvisning av *In the Shadow of Our Ghosts* (2018) av kunstnerne Ayesha Hameed og Hamedine Kane]

Den 29. april i 2006 ble en 20-fots båt oppdaget utenfor den sørøstlige kysten av Barbados. Ombord fant kystvaktene elleve kropper, som var preservert og soltørkede. Spøkelseskipet hadde drevet på Atlanterhavet i fire måneder. Denne filmen utgjør et mangelfullt narrativ om disse migrantene, og et forsøk på å få innblikk i værets kompleksitet, havstrømmer og statsvolden som dette skipet står som et symbol på.

Kl. 13.45–15.00

[Panel *Water incarnate*]

Dette panelet, med kjønn- og miljøforsker og meddirektør ved The Seed Box Astrida Neimanis og kunstner og forsker Ayesha Hameed, anvender vestafrikansk hydrofeminisme som rammeverk for å utforske vannhistorier og for å utfordre den konstruerte adskillelsen mellom menneskeliv og vann som liv.

Programmet vil bli avholdt på engelsk.

Flere gjester vil bli annonseret, for detaljert og oppdatert program, samt registrering for online streaming, vennligst besøk <https://kunsthalltrondheim.no/no/arrangementer>

Sex Ecologies Convocations

Curated by RAW Material Company,
a center for art, knowledge,
and society fostering artistic
and intellectual creativity in Africa.

This program is a convocation of friends from RAW's expanded, global ecosystem, with whom we will explore possibilities for a renewal of the psychic and physical bonds between human, stone, sand, grass, water, and more.

From our perspective in Dakar, Senegal, on the west coast of Africa, we see this program as an opportunity to push back against colonial and industrial ruptures that have positioned nature as a disposable resource. Folded into this position is the toxicity of racism, patriarchy, and homophobia, out of which forms a metastasizing pillaging and violation of the bodies and minds of all beings. The African continent, our home, has for centuries been a site of such assaults, but also a space where non-Cartesian world views have persisted and survived. In this brackish water, there is much to draw on.

We turn to the space of vitality and erotic found in artworks for reprieve and to imagine, along with the *Sex Ecologies* exhibition, how we can better understand and reclaim our symbiosis with the more than human world. In this program, we maintain a particular focus on methodologies and practices that move beyond and against Eurocentrism, that ground themselves and swim in the realities of the mangrove, a pink lake, or tables of dried molluscs. Panel discussions, screenings, and performances come together to reverberate across multiple planes of experience.

Thursday, 9 December

6–9pm
[Exhibition opening]

7pm
[Performance by artist, choreographer, and dancer Okwui Okpokwasili]

The *Sex Ecologies* public program will open in movement through Okwui Okpokwasili's multidisciplinary performance responding to the themes of the exhibition.

Friday, 10 December

3–4.30pm
[Screening of *Causality Dilemmas* (2014) by curator and artist Gabi Ngcobo followed by a conversation]
Addressing freedom of expression, sexuality, and homophobia, this film offers a spiritual map of human feelings and desires in Africa with Senegal as its focal point.

5.30–7pm
[Musical performance by artist, researcher, and community organizer Anna Tje add aka Nyum Supernova]
Anna Tje explores intimacy, trauma, and resilience of Black womxn and interrogates mythologies in relation to queer eroticism.

Saturday, 11 December

2–3.30pm
[Curatorial panel on *Sex Ecologies* with the teams of Kunsthall Trondheim, The Seed Box, RAW Material Company, and the artists in the exhibition]
The curatorial team of *Sex Ecologies* and the participating artists will discuss the themes and artworks in the show and public program, as well as the process behind the project.

4-4.30pm

[Reading of an excerpt from *Can Planting Trees Tell an Alternative Art History?* by curator and writer Serubiri Moses]

Serubiri Moses asks how alternative art histories could be written so that the struggles of Black women and people from the LGBTQ+ community can be brought back into the center.

4.30-6pm

[Panel *Plants as reproducers of stories*]

In this panel curator Natasha Ginwala and artists Uriel Orlow and Otobong Nkanga explore plants in the context of colonizations, globalization, and consumer society.

7-8pm

[Sound session with Elin Már Øyen Vister]

8-10pm

[DJ set DJ IDA VIE]

With a great love for vinyl, DJ IDA VIE's record bags are filled with house, jazz, space disco, world & afrobeats. She is the general manager at the bar Tyven in Trondheim.

Sunday, 12 December

10.30am-5pm

[Panel *Shell(ter)*]

From pearl-popping cafés in Hong Kong and West African markets, by way of a cooperative of Somali fishermen and the hot sands of Venice Beach, in this discussion with collectives Zheng Mahler and Cooking Sections we follow the lives of seashells and their fleshy interiors as sites that materialize and act on questions of identity, sexuality, power, contamination, and value.

1-1.30pm

[Reading by writer Yemisi Aribisala]

Writer Yemisi Aribisala traces the personal and cultural through sensual journeys from the kitchen to the dining table, exploring how power, sex, and gender are exercised—and challenged—in the domestic sphere.

1.30-1.45pm

[Screening of *In the Shadow of Our Ghosts* (2018) by artists Ayesha Hameed and Hamedine Kane]

On 29 April 2006, a twenty-foot boat was spotted off the southeastern coast of Barbados. On board, eleven bodies were found by coast guards, preserved and sun-dried. The ghost ship had been drifting for four months on the Atlantic. This video is an inadequate narrative of the story of these migrants, trying to make sense of the complicity of the weather, ocean currents, and state violence in the voyage of this ship.

1.45-3pm

[Panel *Water incarnate*]

This panel with gender and environmental studies scholar and co-director at The Seed Box Astrida Neimanis and artist and scholar Ayesha Hameed takes West African hydro feminisms as a frame to explore water histories and challenge the frontier that has been constructed between human life and water as life.

The program will be held in English.

More guests to be announced, for a detailed and updated program, as well as registering for online streaming, please check

<https://kunsthalltrondheim.no/en/arrangementer>

Verksliste

Jes Fan

Mother of Pearl 東, 2021
Fargetrykk på sateng
76,2×127 cm
Foto: Iris Poon

Mother of Pearl 方, 2021
Fargetrykk på sateng
76,2×127 cm
Foto: Iris Poon

Mother of Pearl 之, 2021
Fargetrykk på sateng
76,2×127 cm
Foto: Iris Poon

Mother of Pearl 珠, 2021
Fargetrykk på sateng
76,2×127 cm
Foto: Iris Poon

Alle verker gjengitt med tillatelse fra kunstneren og Empty Gallery
Bestillingsverk til Kunsthall Trondheim og The Seed Box

Pedro Neves Marques
med HAUT

The Ovary, 2021
16mm-film overført til video
5', lyd
Gjengitt med tillatelse fra kunstnerne og Galleria Umberto di Marino
Filmen er et bestillingsverk til Liverpool-biennalen med støtte fra Calouste Gulbenkian Foundation

Vampiric Poetry #1, 2021
Digitalt trykk på bomullspapir
140×44 cm
Gjengitt med tillatelse fra kunstneren og Galleria Umberto di Marino
Bestillingsverk til Kunsthall Trondheim og The Seed Box

Margrethe Pettersen

Láibmat, 2021
Lydinstallasjon og silkerom
280 cm høyde × 380 cm diameter, lyd, 20' (loop)
Gjengitt med tillatelse fra kunstneren
Bestillingsverk til Kunsthall Trondheim og The Seed Box

Jessie Kleemann

Sassuma Arnaa, 2021
Tegninger, video og performance

Tegninger:
When the Ravens Speak, 2021
Blekk på papir
245×150 cm

Sassuma Arnaa Waiting, 2021
Blekk og blyant på papir
330×150 cm

Tulukkat Qaqortippata When the Ravens Turn White, 2021
Blekk og blyant på papir
245×150 cm

Above and Beyond, 2021
Indisk blekk og hvitt på lerret
299×218 cm

Naqqami naqqaniippa, Is the deep in the deep?, 2021
Håndmalt med fargen Black Mars på lerret
306×215 cm

Alle verker gjengitt med tillatelse fra kunstneren
Bestillingsverk til Kunsthall Trondheim og The Seed Box

Alberta Whittle

Smoke and Mirrors, 2021
Digital collage, aluminium, pleksiglass
Facemount-trykk
65×90 cm

Dreaming Other-ways, 2021
Digital collage, aluminium, pleksiglass
Facemount-trykk
65×90 cm

Power from Below: decolonial agents, 2021
Lasergravert treblokk-reliefftrykk på silketrykt Somerset Satin 300gsm papir
49,5×59,2 cm (bildestørrelse: 43,5×53,2 cm)

Power from Below: decolonial agents (matrix), 2021
Lasergravert treblokk matrise med prøver spist av pålemakk og fotoetsede kobbertilsetninger
29,3×38,5 cm

Uncoiling my navel strings to fertilise interspecies love, 2021

Sjøsnegleskjell, glassperler, koraller, tekstil, leire, metalltråd, pony perler av plast, Lambis sjøsnegleskjell
Variable dimensjoner

A Black footprint is a beautiful thing, 2021
Video (HD, opptak fra mobiltelefon og 2K) 11'

Alle verker gjengitt med tillatelse fra kunstneren og Copperfield i London
Bestillingsverk til Kunsthall Trondheim og The Seed Box

Anne Duk Hee Jordan

The Worm-Terrestrial, Fantastic and Wet, 2021
Multimediainstallasjon med skulpturer, blacklight, video (i samarbeid med Pauline Doutreluingne)
Varierende dimensjoner, stedsspesifikk
Gjengitt med tillatelse fra kunstneren
Bestillingsverk til Urania Berlin e.V., Kunsthall Trondheim og The Seed Box

Ibrahim Fazlic

The Tingly Room, 2021
Lyd- og multimediainstallasjon 35' multilog (loop)
Gjengitt med tillatelse fra kunstneren
Bestillingsverk til Kunsthall Trondheim og The Seed Box

Anna Tje

Supernova Fruits, I'm So Glad You Chose Me, 2021
 Multimediainstallasjon med keramikk, platespiller, 45rpm vinylplate, lyd: side A 4'9", side B 4', video, sittekonstruksjon
 Varierende dimensjoner
 Gjengitt med tillatelse fra kunstneren
 Bestillingsverk til Kunsthall Trondheim og The Seed Box

Olkui Okpokwasili med Peter Born

Repose without rest without end, 2021
 Multimediainstallasjon med video og lyd
 Variable dimensjoner,
 Gjengitt med tillatelse fra kunstnerne
 Bestillingsverk til Kunsthall Trondheim og The Seed Box

List of Works

Jes Fan

Mother of Pearl 東, 2021
 Color print on satin
 76,2×127 cm
 Photo: Iris Poon

Mother of Pearl 方, 2021
 Color print on satin
 76,2×127 cm
 Photo: Iris Poon

Mother of Pearl 之, 2021
 Color print on satin
 76,2×127 cm
 Photo: Iris Poon

Mother of Pearl 珠, 2021
 Color print on satin
 76,2×127 cm
 Photo: Iris Poon

All works courtesy the artist
 and Empty Gallery
 Commissioned by Kunsthall
 Trondheim and The Seed Box

Pedro Neves Marques with HAUT

The Ovary, 2021
 16 mm film transferred to video
 5', sound
 Courtesy the artists and
 Galleria Umberto di Marino
 Film commissioned by
 the Liverpool Biennial with the
 support of Calouste Gulbenkian
 Foundation

Vampiric Poetry #1, 2021
 Digital print on cotton paper
 140×44 cm
 Courtesy of the artist and Galleria Umberto di Marino
 Commissioned by Kunsthall Trondheim and The Seed Box

Margrethe Pettersen

Láibmat, 2021
 Sound installation and silk room
 280 cm height×380 cm diameter, sound, 20' (loop)
 Courtesy the artist
 Commissioned by Kunsthall Trondheim and The Seed Box

Jessie Kleemann

Sassuma Arnaa, 2021
 Drawings, video and performance

Drawings:
When the Ravens Speak, 2021
 Ink on paper
 245×150 cm

Sassuma Arnaa Waiting, 2021
 Ink and pencil on paper
 330×150 cm

Tulukkat Qaqortippata When the Ravens Turn White, 2021
 Ink and pencil on paper
 245×150 cm

Above and Beyond, 2021
 Indian ink and white on canvas
 299×218 cm

*Naqqami naqqaniippa,
Is the deep in the deep?, 2021*
Hand-painted with black Mars
ink on canvas
306×215 cm

All works courtesy the artist
Commissioned by Kunsthall
Trondheim and The Seed Box

Alberta Whittle

Smoke and Mirrors, 2021
Digital collage, aluminium,
plexiglass
Facemount print
65×90 cm

Dreaming Other-ways, 2021
Digital collage, aluminium,
plexiglass
Facemount print
65×90 cm

*Power from Below: decolonial
agents*, 2021
Laser-engraved woodblock re-
lief print on screen-printed
Somerset Satin 300gsm paper
49,5×59,2 cm (image size:
43,5×53,2 cm)

*Power from Below: decolonial
agents (matrix)*, 2021
Laser engraved woodblock
matrix with shipworm-eaten
samples and photo-etched
copper additions
29,3×38,5 cm

*Uncoiling my navel strings to
fertilise interspecies love*, 2021
Cowrie shells, glass beads,
coral, textiles, clay, wire, plastic
pony beads, spider conch
Dimensions variable

*A Black footprint is a beautiful
thing*, 2021
Video (HD, mobile phone foot-
age and 2K)
11'

All works courtesy the artist
and Copperfield, London
Commissioned by Kunsthall
Trondheim and The Seed Box

Anne Duk Hee Jordan

*The Worm-Terrestrial, Fantastic
and Wet*, 2021
Multimedia installation with
sculptures, black light, video
(in collaboration with Pauline
Doutreluingne)
Dimensions variable,
site-specific
Courtesy the artist
Commissioned by Urania Berlin
e.V., Kunsthall Trondheim and
The Seed Box

Ibrahim Fazlic

The Tingly Room, 2021
Sound and multimedia
installation
35' multilogue (loop)
Courtesy the artist
Commissioned by Kunsthall
Trondheim and The Seed Box

Anna Tje

*Supernova Fruits, I'm So Glad
You Chose Me*, 2021
Multimedia installation with
ceramics, vinyl player, 45rpm
vinyl record, sound: side A 4'9",
side B 4', video, seating device
Dimensions variable
Courtesy the artist
Commissioned by Kunsthall
Trondheim and The Seed Box

Okwui Okpokwasili
with Peter Born

*Repose without rest without
end*, 2021
Multimedia installation with
video and sound
Dimensions variable
Courtesy the artists
Commissioned by Kunsthall
Trondheim and The Seed Box

Kunstnerbiografier/Artist Biographies

Jes Fans transdisiplinære kunstpraksis spekulerer i skjæringspunktet mellom biologi og identitet, og undersøker om konseptet om annethet i forbindelse med materialiteten av den kjønnede og rasiserte kroppen. Han har mottatt kunstnerstipendene NYFA Artist Fellowship (2020), Jerome Hill Artist Fellowship (2019–20), Joan Mitchell Painters and Sculptors Grant (2017) og Van Lier Fellowship (2016). Fan har stilt ut i USA og internasjonalt ved Hayward Gallery i London (2019), Rockbund Museum i Shanghai (2019), Museum of Contemporary Art i Sydney (2020), blant annet.

Jes Fan's transdisciplinary art practice speculates on the intersection of biology and identity, inquiring into the concept of otherness, and how it relates to the materiality of the gendered and racialized body. He is the recipient of the NYFA artist fellowship (2020), Jerome Hill Artist Fellowship (2019–20), Joan Mitchell Painters and Sculptors Grant (2017), Van Lier Fellowship (2016). Fan has exhibited in the United States and internationally at Hayward Gallery, London (2019), Rockbund Museum, Shanghai (2019), Museum of Contemporary Art, Sydney (2020), among others.

Ibrahim Fazlic er en skuespiller, performancekunstner og dramatiker hvis unike og barokke stil leker med kriblende følelser. Han er husdramatiker på Dramatikkens Hus i Oslo, 2020–2021. Hans første heluftens forestilling *prtlyf* hadde urpremiere på Teaterhuset Avant Garden i 2018. I 2019 ble han kåret til årets Ung-kunstner under Festspillene i Nord-Norge.

Ibrahim Fazlic is an actor, performance artist, and theatre-maker whose unique, baroque style toys with tingling sensations. He is the house playwright at Dramatikkens Hus in Oslo, 2020–2021. His first full-length performance *prtlyf* premiered at Teaterhuset Avant Garden in 2018. In 2019, he was awarded the Young Artist of the Year at the Festspillene i Nord-Norge.

Anne Duk Hee Jordan er en billedkunstner som er opprettet av flytende kjønn i økologi. Hun forsørger det antroposentriske perspektivet gjennom sensualle og lekne videoer og skulpturer. Hun har stilt ut bredt og internasjonalt ved Gropius Bau i Berlin (2020), Savvy Contemporary i Berlin (2019) og Moderna Museet i Malmö i Sverige (2019), blant annet.

Anne Duk Hee Jordan is a visual artist concerned with changing sex in ecology. She pushes the anthropocentric gaze through sensual and playful videos and sculptures. She has exhibited widely and internationally at Gropius Bau, Berlin (2020), Savvy Contemporary, Berlin (2019), Moderna Museet Malmö, Sweden (2019), among others.

Jessie Kleemann er en performancekunstner og poet som finner gjenklang i språk og mytologiske skikkelsjer, og som bruker kroppen som et levende lerret. Hun var koordinator for utstillingsprosjektet *Arts from the Arctic*, som var en del av UNESCO-programmet Internasjonalt tiår for verdens urfolk (1991–93). Hennes første selvstendige diktsamling *Taallat. Digte. Poems* ble utgitt i 1997.

Jessie Kleemann is a performance artist and poet who finds resonances with language and mythological characters, using the body as a living canvas. She was the coordinator of the exhibition project *Arts from the Arctic*, as part of the UNESCO program for the decade of Indigenous people (1991–93). Her first independent poetry collection *Taallat. Digte. Poems* was published in 1997.

Pedro Neves Marques er en billedkunstner, filmskaper og skribent hvis arbeid utforsker politikken rundt kjønnsidentitet, økologi og teknologi. Kunstnerens arbeider har vært brent utstilt ved 1646 i Haag (2020); High Line i New York (2020); e-flux i New York (2013); Gasworks i London (2019); Toronto internasjonale filmfestival (2019); Filmfestivalen i New York (2019); blant mange flere.

Pedro Neves Marques is a visual artist, filmmaker, and writer whose work explores the politics of gender identity, ecology, and technology. Their work has been shown widely at 1646, The Hague (2020); High Line, New York (2020); e-flux, New York (2013); Gasworks, London (2019); Toronto International Film Festival (2019); New York Film Festival (2019); among several others.

Okwui Okpokwasili er en performancekunstner, koreograf og skribent som skaper multidisiplinære forestillinger. På multidisiplinære prosjekter samarbeider hun ofte med filmskaper og designer Peter Born. Hun har blitt tildelt MacArthur Fellowship (2018), flere Bessie-priser og en «New York Foundation for the Arts Fellowship» i koreografi (2013). Arbeidene hennes har blitt fremført på Berlin-biennalen (2018), Mass MoCA i Massachusetts (2017) og New Museum i New York (2021).

Okwui Okpokwasili is a performer, choreographer, and writer creating multidisciplinary performances. On multidisciplinary projects, she often collaborates with filmmaker and designer Peter Born. She is the recipient of the MacArthur Fellowship (2018), several Bessie Awards and a New York Foundation for the Arts Fellowship in Choreography (2013). Her work has been presented at the Berlin Biennale (2018), Mass MoCA, Massachusetts (2017), and New Museum, New York (2021).

Margrethe Pettersen er en kunstner og blomsterdekoratør som uttrykker seg gjennom sine samiske røtter og nordområdenes muntlige kunnskapsoverleve-ring. Hun arbeider stedspezifikt på tvers av medier som lyd, skulptur, installasjon, fotografi og tegning. Nylige prosjekter ble vist på Nordnorsk Kunstnersenter (2019), Kunstnernes Hus (2017) og thirstDays i Vancouver (2017), blant flere andre.

Margrethe Pettersen is an artist and a florist working through her Sámi roots and the oral tradition of knowledge dissemination in the North. She works site-specifically across media such as sound, sculpture,

installation, photography, and drawing. Recent projects were shown at Nordnorsk Kunstnersenter (2019), Kunstnernes Hus (2017), thirstDays in Vancouver (2017), among many others.

Anna Tje er en kunstner, forsker og samfunnsarrangør basert i utkanten av Paris, hvis arbeid utforsker skeiv erotikk, intimitet, og bevissthet, og Svarte kvinners motstandsstyrke. Hun deltok i RAW Académie Session 7, ledet av Eric Baudelaire med Renée Akitelek Mboya (2019). Hun har stilt ut bredt, deriblant ved TU-Théâtre de l'Usine i Genève (2020) og Musée des civilisations noires (museet for svarte sivilisasjoner) i Dakar (2019).

Anna Tje is an artist, researcher, and community organizer based in the outskirts of Paris, whose work explores queer eroticism and intimacy, consciousness, and resilience of Black womxn. She participated in The Raw Academy session 7 led by Eric Baudelaire with Renée Akitelek Mboya (2019). She has exhibited widely, including at the TU-Théâtre de l'Usine, Geneva (2020) and the Museum of Black Civilisations of Dakar (2019).

Alberta Whittle er en billedkunstner hvis omfattende installasjoner stiller spørsmål ved aksepterte vestlige tankemodeller rundt historie og samfunn. Hun mottok kunstnerstipendene Turner Bursary, Frieze Artist Award og Henry Moore Foundation Artist Award i 2020. Hun har stilt ut ved Grand Union Birmingham (2020); Showroom i London (2018); RAW Material Company i Dakar (2018) og Apartheid Museum i Johannesburg (2017), blant annet.

Alberta Whittle is a visual artist whose immersive installations question accepted Western constructs of history and society. She received the Turner Bursary, the Frieze Artist Award, and a Henry Moore Foundation Artist Award in 2020. She has exhibited at Grand Union Birmingham (2020); The Showroom, London (2018); RAW Material Company, Dakar (2018); and the Apartheid Museum, Johannesburg (2017), among others.

Sex Ecologies

09.12.2021–06.03.2022

Forskningen, utstillingen, boken og alle de tilhørende programmene er muliggjort gjennom sjenerøs støtte fra The Seed Box, finansiert av Mistra, den svenske stiftelsen for miljøstrategisk forskning, og Formas, det svenske forskningsrådet for bærekraftig utvikling.

The research, exhibition, book, and all accompanying programmes are made possible through generous support from The Seed Box, funded by The Swedish Foundation for Strategic Environmental Research (Mistra) and the Swedish Research Council for Sustainable Development (Formas).

Prosjektledere av Sex Ecologies/
Project lead of Sex Ecologies:
Katja Aglert, kunstnerisk leder og
meddirektør ved The Seed Box/
artistic lead and co-director
The Seed Box
Stefanie Hessler, direktør/
director, Kunsthall Trondheim

Utstillingen er kurert i
samarbeid av / The exhibition
is collectively curated by:
Kunsthall Trondheim:
Stefanie Hessler, direktør/ director
Carl Martin Faurby,
programkurator og produksjons-
ansvarlig/program curator and
production manager
Katrine Elise Pedersen, kurator og
produsent/curator and producer
Kaja Grefslie Waagen, assisterende
kurator og kommunikasjons-
koordinator/assistant curator and
communications coordinator

The Seed Box:
Katja Aglert, kunstnerisk leder og
meddirektør ved The Seed Box/
artistic leader and co-director
The Seed Box
Det offentlige programmet er
kurert av/The public programme is curated by: RAW Material
Company.
Prosjektmanger/Project
manager: Prerna Bishnoi, Sex
Ecologies
Produksjonsleder for det
offentlige programmet/
Production manager for the
public program: Eli Krogstad,
Elida Productions

Grafisk design/Graphic Design:
NODE Berlin Oslo

Skrifttype/Typefaces: Diatype,
Alessandrini 7 by Jean
Alessandrini, revival by Lucas
Liccini

Oversettelse/Translation:
Ingvild Andersen, Vibeche Dart

Brosjyretekster av/
Guidebook texts by:
Katja Aglert
Stefanie Hessler
Katrine Elise Pedersen
Kaja Grefslie Waagen

Installasjonsteam/
Installation team:
Andreas Fortes, Leik Raknes
Finne, Joel Hynsjo, Dag Olav
Kolttveit, Mikael Olsen, Mateusz
Pitala, Monika Rañy, August
Valentin Schmidt, Jana Schmitz,
Nytte Never

Ytterligere takk til/
Additional thanks to:
Denne utstillingen og den tilhørende
boken ville ikke ha vært mulig uten støtte fra en rekke
sjeler og sinn. Takk til kunstnerne
for deres tillit og veiledning.

This exhibition and the accompanying
book would not have been possible without the support of numerous souls and
minds. Thank you to the artists for your trust and guidance.

Takk til det uformelle rådgivende
utvalget for kryspollinering for
deres sjenerøsitet/Thank you to the informal advisory board for cross-pollination for your generosity: Tarsh Bates, Amanda Fayant, Libe García Zarranz, Eva

Lövbrand, Hanna Musiol, Jesper
Olsson, and Marietta Radomska.

Takk for deres innsikt og grundige
kuratering av det offentlige
programmet, RAW Material
Company, særlig Koyo Kouoh,
Marie Helene Pereira, Dulcie
Abrahams Altass og Fatima
Bintou Rassoul Sy.

*Thank you for your insights and
the careful curation of the public
program, RAW Material
Company, especially Koyo Kouoh,
Marie Helene Pereira, Dulcie
Abrahams Altass, and Fatima
Bintou Rassoul Sy.*

Takk for deres øyne og hjerter i
anerkjennelsen av land, vann, luft
og mer i Sex Ecologies-boken:
Sissel M. Bergh, Elisabeth
Stubberud, Elin Mår Øyen Vister.

*Thank you for your eyes and
hearts on the acknowledgment of
land, water, air, and more in the
Sex Ecologies book: Sissel M.
Bergh, Elisabeth Stubberud, Elin
Mår Øyen Vister.*

Jes Fan vil gjerne takke: Iris Poon,
Kaitlin Chan, William Leung;
Professor Yan Wa-tat; Hong Kong
Pearl Farm; Pinctada fucata
eller 馬氏帆貝, Empty Gallery i
Hongkong.

*Jes Fan would like to thank: Iris
Poon; Kaitlin Chan; William
Leung; Professor Yan Wa-tat;
Hong Kong Pearl Farm; Pinctada
fucata or 馬氏帆貝, Empty
Gallery, Hong Kong.*

Ibrahim Fazlic vil gjerne takke:
Dramatikkens hus, lyddesigner
Hilmar Bergdahl Larsen, scenograf Heidi Dalene og Kunsthall
Trondheim for å la meg debutere som billedkunstner i denne
utstillingen.

*Ibrahim Fazlic would like to thank:
NCNP – The Norwegian Centre
for New Playwriting, sound
designer Hilmar Bergdahl Larsen,
scenographer Heidi Dalene,
and Kunsthall Trondheim for
allowing me to debut as a visual
artist in this exhibition.*

Anne Duk Hee Jordan vil
gjerne takke:
Riga International Biennial of
Contemporary Art, Katerina
Gregos, Solvej Helweg Ovesen,
Simone Serlenga (videoediting
og spesialeffekter)
og Perera Elsewhere (lyddesign).

*Anne Duk Hee Jordan would
like to thank:
Riga International Biennial of
Contemporary Art, Katerina
Gregos, Solvej Helweg Ovesen,
Simone Serlenga (video editing
and special effects), Perera
Elsewhere (sound design).*

Jessie Kleemann: Jeg vil takke
praktiserende healer Maannguaq
Berthelsen fra Nuuk for historier og samtaler i årenes løp, og
ikke minst vil jeg takke mine venner og kollegaer for inspirasjon –
qujanaq! Jeg vil også takke
Stefanie Hessler og Katja Aglert
og deres team – Prerna Bishnoi,
Carl Martin Faurby, Katrine Elise
Pedersen og Kaja Waagen –
for at de inviterte meg til å delta i
Sex Ecologies-utstillingen. Takk
for deres veiledning og oppmuntring
i disse usikre tider som vi
delte sammen med alle de andre
kunstnerne.

*Jessie Kleemann: I want to thank
practicing healer Mrs.
Maannguaq Berthelsen of Nuuk,
for stories and conversations
over the years, and not least
I want to thank my friends and
colleagues for inspiration,
Qujanaaq! Also thank you Stefanie
Hessler and Katja Aglert and their
team—Prerna Bishnoi, Carl
Martin Faurby, Katrine Elise
Pedersen, and Kaja Waagen—for
inviting me to participate in the
Sex Ecologies exhibition. Thank
you for your guidance and
encouragement in these*

*uncertain times that we shared
together with all the other artists.*

Pedro Neves Marques vil gjerne
takke/Pedro Neves Marques
would like to thank:
Alice dos Reis.

Margrethe Pettersen vil gjerne
takke:
Andreas Asheim, fagansvarlig
i Trondheim fridykkerklubb,
Carolyn Rosten, forsker ved
Norsk institutt for naturforskning,
Sissel M. Bergh, Magne
Mikkelsen, Grete Neseblod og
Richard Sveen.

*Margrethe Pettersen would like
to thank:
Andreas Asheim, head instructor,
Trondheim Freediving Club;
Carolyn Rosten, researcher,
Norwegian Institute for Nature
Research; Sissel M. Bergh;
Magne Mikkelsen, Grete
Neseblod and Richard Sveen.*

Alberta Whittle vil gjerne takke:
Dr. Reuben Shipway,
forskningsstipendiat (Centre
for Enzyme Innovation) og
undervisningsstipendiatma-
rin-biologi ved universitetet i
Portsmouth; Adrian Murray,
utstillingsansvarlig ved DCA;
Ama Josephine Budge; Leigh
Weatherhead; Sandra De Rycker,
utgivelse- og publikasjons-
ansvarlig, Dundee Contemporary
Arts; Annis Fitzhugh, direktør
for Print Studio ved Dundee
Contemporary Arts; Will Lunn,
kurator og direktør for
Copperfield i London; Aina
Pomar, galleriansvarlig for
Copperfield i London.
University of Portsmouth,
The Gallery of Modern Art og
Glasgow Museums Research
Collection

*Alberta Whittle would like to thank:
Dr. Reuben Shipway,
Research (Centre for Enzyme
Innovation) and Teaching
Fellow (Marine Biology)
at the University of Portsmouth;
Adrian Murray, Exhibition
Manager DCA; Ama Josephine
Budge; Leigh Weatherhead;
Sandra De Rycker, editions and
publications manager, Dundee
Contemporary Arts; Annis
Fitzhugh, head of Print Studio,
Dundee Contemporary Arts; Will
Lunn, curator and director,
Copperfield, London; Aina Pomar,
gallery manager, Copperfield,*

London, University of Portsmouth,
The Gallery of Modern Art
and Glasgow Museums Research
Collection.

Anna Tje: Jeg vil takke min mor
Elisabeth Ngo Mboa og
Mbomboene i familien min Marie,
Anna, Adèle, Angèle, Martine,
Christine, Hermine, Victorine og
Caroline. Takk til tidligere
slektsekk og til hele min familie
fra Kamerun til Frankrike, og
i særdeleshet Alissa. Takk til
Atayé-kollektivet og til alle
supernovaene som jobber med
meg på «Fruits of the Future»-
prosjektet og støtter meg
regelmessig: Diariatu Kebe,
Laura Nsafo, Äïda Diallo, Riddim
Mal Kassé, Jeffrey «Ibruiji»
Mathurin, Pascale Obolo,
Alexandra Cenatus, Nayansaku
Mufwankolo, Belinda Kazeem-
Kaminski, Sunanda Mesquita,
Marie-Julie Chalu, Marina Wilson,
Fabiana Ex-Souza, Joséfa Ntjam,
Eden Tinto Collins, Maité
Chénieré, Célia Potiron, Khadidja
Khal, Zas Ielhuee, Madina
Bissack, Daisy Lambert, Aude
Konan, Emmanuelle Hilaire, Tanya
Moyo, Paloma Lukumbi, Malissa
Hawkins, Djeneba Diallo,
Mélissa Andrianasolo, Myriam
Quatabou, Isaiyah Lopaz, Ibaaku.
As well as Roda Tchokokam,
Carole Onambele Kvasnevski,
Mélissa Glovert, Annouchka
De Andrade, Rose Ndengue,
Malcom Ferdinand, Pauline
Vermeren, Ami Weckaane, Ana-
Paula Mathias, Maëlys Meyer,
Mario Lopez, Valentina D'Avenia,
Léa Genoud, Hélène Mateev,
Rosa-Ly Bui Chave, Marissa Lobo.
Takk til Sarah Maldoror, Octavia
E. Butler, Nnedi Okorafor,
adrienne maree brown, Jo Güstin,
Kiyémis, Marie-Irène Ngapeth
Biyong, Ntozake Shange, Rosine
Mbakam, Karen M. Rose, KeiyaA,
Maxwell og The Isley Brothers
for sin evige inspirasjon. Takk til
RAW Material Company og RAW
Academy session 7, alle som
deltok i Sex Ecologies-prosjektet,
Makeda Saba, Mwasi Collectif,
CAAN, Swatche, VeiculoSUR,
Kitchen Prosper, Gardienne de la
Mémoire, Chimurenga, Le Nœud
du Monde, Les Ateliers de la
Pensée, La Colonie Nomade, Le
Tube, La Flèche d'Or, Le Shakirail,
«PhD in Practice» i Wien, Le
TU-Théâtre de l'Usine, Café
Congo, Forest Creative Loft. Til
alle supernovaer overalt.

Anna Tje: I'd like to thank my mother Elisabeth Ngo Mboa and the Mbombos of my family, Marie, Anna, Adèle, Angèle, Martine, Christine, Hermine, Victorine, and Caroline. Thank you to the ancestors and to my entire family from Cameroon to France, and to a special one, Alissa. Thank you to the Atayé collective and to all supernovas working with me on the "Fruits of the Future" project and supporting me regularly: Diariatou Kebe, Laura Nsafo, Aïda Diallo, Riddim Mal Kassé, Jeffrey "Ibruij" Mathurin, Pascale Obolo, Alexandra Cenatus, Nayansaku Mufwankolo, Belinda Kazeem-Kaminski, Sunanda Mesquita, Marie-Julie Chalu, Marina Wilson, Fabiana Ex-Souza, Josèfa Ntjam, Eden Tinto Collins, Maité Chénieré, Célia Potiron, Khadidja Khal, Zas Ielhuee, Madina Bissack, Daisy Lambert, Aude Konan, Emmanuelle Hilaire, Tanya

Moyo, Paloma Lukumbi, Malissa Hawkins, Djeneba Diallo, Mélissa Andrianasolo, Myriam Quatabou, Isaïah Lopaz, Ibaaku. As well as Roda Tchokokam, Carole Onamble Kvasnevski, Mélissa Glovert, Annouchka De Andrade, Rose Ndengue, Malcom Ferdinand, Pauline Vermeren, Ami Weickaane, Ana-Paula Mathias, Maëlys Meyer, Mario Lopez, Valentina D'Avenia, Léa Genoud, Hélène Mateev, Rosa-Ly Bui Chave, Marissa Lobo. To Sarah Maldoror, Octavia E. Butler, Nnedi Okorafor, adrienne maree brown, Jo Güsttin, Kiyémis, Marie-Irène Ngapeth Biyong, Ntozake Shange, Rosine Mbakam, Karen M. Rose, KeiyaA, Maxwell and The Isley Brothers for the undying inspiration. Thank you to RAW Material Company and the RAW Academy session 7, all members of the Sex Ecologies project, Makeda Saba, Mwasi Collectif, CAAN, Swatche,

VeiculoSUR, Kitchen Prosper, the Gardienne de la Mémoire, Chimurenga, Le Noeud du Monde, Les Ateliers de la Pensée, La Colonie Nomade, Le Tube, La Flèche d'Or, Le Shakirail, the PhD in Practice in Vienna, Le TU-Théâtre de l'Usine, Café Congo, the Forest Creative Loft. To all supernovas everywhere.

Takk til Goethe-Institut og Institut Français for deres reisestøtte og til Kulturrådet for støtte til utgivelsen *Sex Ecologies*, utgitt i samarbeid av Kunsthall Trondheim, The Seed Box og MIT Press.

Thank you to the Goethe-Institut and Institut Français for their travel support and to Kulturrådet for supporting the publication *Sex Ecologies*, co-published by Kunsthall Trondheim, The Seed Box and the MIT Press.

Kunsthall Trondheim

Direktør/Director:
Stefanie Hessler

Kurator og produsent/Curator
and Producer:
Katrine Elise Pedersen

Programkurator og
produksjonsansvarlig/Program
Curator and Production Manager:
Carl Martin Faurby

Assisterende kurator og
kommunikasjonskoordinator/
Assistant Curator and
Communications Coordinator:
Kaja Grefslie Waagen

Publikumsutvikler/
Community Builder:
Karim Tahir

Formidling/Learning:
Amalia Fonfara, Trine
Kolmannskog med støtte av/with
the support of Sparebank 1 SMN

Installasjonsteam/
Installation Team:
Andreas Fortes, Joel Hynsjö,
Leik Raknes Finne, August
Valentin Schmidt

Prosjektmanager The Seed Box/
Project Manager The Seed Box:
Prerna Bishnoi

Verter/Hosts:
Dag Olav Kolltveit, Mateusz
Pitala, Monika Raány

Praktikanter/Interns:
Hilde Handegard, Jana Schmitz

Renhold/Maintenance:
Juan Du (Eir Renhold), Piyaporn
Olsen (Eir Renhold)

Besøksadresse/Visiting address:
Kongens gate 2
7011 Trondheim, Norway

Postadresse/Postal address:
Postboks 1704,
Trondheim sentrum
7416 Trondheim, Norway
+47 485 00 100

office@kunsthalltrondheim.no
kunsthalltrondheim.no

Kunsthallen har universell
utforming. Tilgjengelig
handikapp-parkering rett utenfor
inngangen. Ved spesielle behov
send gjerne en mail til
office@kunsthalltrondheim.no
eller ring oss på 485 00 100.
Vi hjelper mer enn gjerne med å
gjøre ditt besøk så enkelt og
givende som mulig. Vi ser frem til
å ønske deg velkommen.

Kunsthall Trondheim is
wheelchair accessible. Public
disability parking is available
right outside our entrance. If you
have any special requirements,
please send us an email to
office@kunsthalltrondheim.no or
call us at (+47) 485 00 100, and
we will be more than happy to
help make your visit as easy and
rewarding as possible. We look
forward to welcoming you.

Kunsthall Trondheim er støttet av
Kulturdepartementet, Trondheim
kommune, Trøndelag
Fylkeskommune og Kulturrådet./
Kunsthall Trondheim is supported
by the Norwegian Ministry of
Culture, the city of Trondheim, the
county of Trøndelag, and the Arts
Council Norway

9.des 21
– 6.mar
22

ekunst
hall Trond
heim

En utstilling i
samarbeid med

The Seed Box